

750

ONGEKEND. WEESP

ONGEKEND. WEESP

Beste lezer,

Met veel plezier laten wij u kennis maken met ONGEKEND.WEESP. Een bijzonder project dat de onderlinge verbinding en diversiteit van Weesp en Driemond laat zien.

Sinds maart 2022 is Weesp onderdeel van de gemeente Amsterdam. Een 'nieuw' stukje stad dat voor veel mensen wellicht nog onbekend is. Op 27 oktober 2025 bestaat Amsterdam 750 jaar. Om dit te vieren vinden er vanaf 27 oktober 2024 talloze culturele activiteiten plaats. Vooruit lopend hierop organiseerde het Programmabureau eerder ONGEKEND.ZEEDIJK en in de komende maanden is ONGEKEND.WEESP aan de beurt. ONGEKEND is een idee van de traineepool van de gemeente Amsterdam om bepaalde stukken van de stad uit te laten lichten door bewoners.

ONGEKEND.WEESP is meer dan een kunst- en verhalenproject. Het is vooral ook een eerbetoon aan Weesp en Driemond, mogelijk gemaakt door de mensen die de stad maken.

ONGEKEND.WEESP is een ontdekkingsreis vol bijzondere ontmoetingen geworden, met intieme gesprekken en ontroerende verhalen van mensen die zich met veel liefde inzetten voor hun geliefde stad en voor elkaar; geboren Weespers en nieuwkomers, ambachtsmensen en vernieuwers, ondernemers en kunstenaars. Ze vertellen een verhaal over verbondenheid, betrokkenheid, omdenken en doorzettingsvermogen. Allen met hun eigen plek in het verhaal van Weesp.

Natuurlijk verliep dit project niet zonder uitdagingen. Het was improviseren, aanpassen aan de omstandigheden en flexibel zijn in de aanpak. Maar juist in die momenten van improvisatie ontstonden de meest authentieke en krachtige verhalen.

Hiermee nodigen we u uit om deel te nemen aan deze ontdekkingsreis door de straten van Weesp en Driemond, waarbij u kennis kunt maken met de rijke geschiedenis, levendige cultuur en mooie verhalen van bijzondere Weespers.

We hopen dat dit project niet alleen een viering van het verleden en heden is, maar ook een inspiratiebron voor de toekomst, waarin verbinding en diversiteit centraal staan.

We danken graag iedereen die heeft bijgedragen aan het succes van dit project. De mensen uit Weesp en Driemond voor hun openhartigheid, gastvrijheid en bereidheid om hun verhalen te delen. De kunstenaars die hun talenten en oorspronkelijkheid hebben ingezet om het project tot leven te brengen. En alle organisaties, instanties, collega's en vrijwilligers die hebben geholpen bij het faciliteren en ondersteunen van dit project.

Veel kijk- en leesplezier,

Programmabureau Amsterdam750,
Maria Mihailova
projectleider ONGEKEND.WEESP

08
VOORWOORD
Katinka Hilders - van
de Wetering

10
LEVEN VAN DE WIND
Wouter Pfeiffer

18
DE GROENE STELLING
door Jeroen van Herk

28
THUISKOMEN IN WEESP
Marwa Zamaray

42
MUZIEKALE REIS DOOR
CULTUREN EN CONTINENTEN
Efraim Schulz-
Wackerbarth

54
ONZE KUNSTENAARS
OP EEN RIJ

68
MUSEUM WEESP

80
VAN BALANS TOT BLOEI
De unieke filosofie van Gaby
Lovers en Burton Daal

78
VAN KIEV TOT WEESP
Annelies Westra en
Iryna Sirota

70
HET SLAVERNIJVERLEDEN VAN WEESP
door Christian Pfeiffer

84
DANCEND DOOR HET
LEVEN
Banu Sahan

22
DE CREATIEVE
ROLLERCOASTER VAN
TIKTOK SENSATIE
LISANNE DIJKSTRA

36
PLEITBEZORGEN VAN
LIEFDE EN INCLUSIE
Krijn van der Spoel

48
DRIEMOND
Kees Hagen

86
DE VISIE VAN MO
OP DE SAMENLEVING
Mohammed Bouhali

14
DE TAAL VAN DE WIND
Rawnie Parsons-Lock

26
HET BEGINT MET
EEN GOED EINDE
Charles Benschop

40
VROUWEN, INTEGRATIE
EN INSPIRATIE
Fahima Popal

50
ZEEP, THEATER EN
HERINNERINGEN
Esther Werneke

74
KUNST, VERBINDING
EN HOOP
Eric Hage

88
HET KLOPPENDE HART
VAN WEESP
Lieke Wagenaar

COLOFON

TEKST

Maria Mihailova

REDACTIE

Maria Mihailova

FOTOGRAFIE

**Reinier van der Aart
Maria Mihailova**

ONTWERP

Objekt Studio

KUNSTENAARS

**Reinier van der Aart
Karlijn Hamer
Herman Lamers
Goda Žukauskaitė
Donata Kukytė**

BIJDRAGE

**Christian Pfeiffer
Jeroen van Herk**

Op de cover Marwa Zamaray.
Beeld Reinier van der Aart.

Gedrukt door Pantheon Drukkers,
Velsen-Noord in februari 2024.

Contact: Maria Mihailova
m.mihailova@amsterdam.nl

ONGEKEND.WEESP is een samenwerking tussen Programmabureau Amsterdam 750, gemeente Amsterdam, Afdeling Diversiteit Gemeente Amsterdam, stadsgebied Weesp, Museum Weesp en de inwoners, ondernemers, kunstenaars en bezoekers van Weesp.

**‘WEESP IS ALTIJD EEN
VERBINDINGSSTAD GEWEEST
MET HAAR UNIEKE LIGGING AAN DE
VECHT EN HET SPOORNETWERK.’**

MO BOUHALI

WEESP

VOORWOORD

Katinka Hilders-van de Wetering

Beste lezer,

Voor u ligt het magazine 'ONGEKEND. WEESP.' Een waardevolle verzameling van bijzondere verhalen van onze inwoners uit Weesp en Driemond. De verhalen raken me. Ze weerspiegelen niet alleen de unieke levenspaden van deze inwoners, maar ook de kracht van de gemeenschap. Het belang van iemand op een kop koffie trakteren, iemand Nederlandse lessen bieden, iemand op weg helpen een fijn thuis te creëren in Weesp, met uw burens kennismaken als u nieuw bent. Al die voorbeelden laten zien hoe een helpende hand of een oprecht gesprek een wereld van verschil maken.

In deze verhalen herkent u misschien ook uzelf of uw burens. Of mensen die u misschien wel nooit tegen zult komen. Verhalen zorgen voor herkenning in plaats van vervreemding, en voor wederzijds begrip. Wanneer we elkaars verhalen horen of lezen, kun je je inleven in situaties en gevoelens van anderen. Verhalen helpen bij het overbruggen van verschillen, of bieden juist een gevoel van geruststelling omdat je je eigen leven herkent in dat van een ander.

Als bestuurder van ons stadsgebied ben ik geroerd door de liefde en veerkracht die uit elk verhaal spreekt. De verhalen zijn verzameld in het kader van de 750e verjaardag van Amsterdam. Het resultaat is buitengewoon inspirerend. Vijf getalenteerde kunstenaars zijn gevraagd een creatieve vertaling van de verhalen te maken die tijdens een expositie in Museum Weesp te zien zijn.

Wat ik teruglees is de wens en hoop dat we onze eigenheid niet verliezen. Dat we onze Weesper-identiteit weten te behouden, ook nu we gefuseerd zijn met Amsterdam. Juist de diversiteit aan inwoners maakt Weesp tot de stad die ze is. Daarom heb ik er het volste vertrouwen in dat we blijven wie we altijd waren. En dat is een opdracht aan u en aan mijzelf. Laten we zorgen voor elkaar, voor onze mooie historische binnenstad, voor de polders. Laten we genieten van de Vecht, om langs te fietsen, in te zwemmen of op te varen. En van onze verenigingen waar je de ene dag je hobby of sport uitoefent en de andere dag vrijwilliger bent. Want onze stad Weesp, die maken we samen.

Katinka Hilders - van de Wetering
Voorzitter dagelijks bestuur stadsgebied Weesp

DE LEVENDE VERHALEN VAN WEESP

IN DE TUIN VAN VERHALEN

TOON ROOZEN EN DE BLOEIENDE TOEKOMST VAN THEETUIN NOOT

Toon keerde op zijn eenentwintigste terug naar Weesp, nadat hij enkele jaren in bruisend Amsterdam had doorgebracht voor zijn studie. Nu, op zijn eenendertigste, is hij de trotse eigenaar van restaurant NOOT in de betoverende theetuin op de plek waar hij zijn jeugd doorbracht. “Het is hier ontzettend mooi, onderdeel van de Stelling van Amsterdam. Het is één van de Vestingspunten. Een uniek plekje. Wat zonde zou zijn als dat verandert of verdwijnt,” deelt Toon terwijl hij praat over de historische waarde van de Theetuin.

Met Weesp op de achtergrond, omringd door de prachtige Vecht, vertelt Toon over zijn liefde voor de rust en ruimte die zijn huidige leefomgeving biedt. Hij waardeert de hechte gemeenschap van de kleine stad en geniet van de ontmoetingen met bekenden op straat. Zijn terugkeer naar Weesp heeft hem een hernieuwde waardering gegeven voor de groene omgeving en de serene sfeer.

De Theetuin werd veertig jaar geleden door Niek Roozen, de vader van Toon, samen met vrienden Stan Gall en Jacqueline van der Kloet gecreëerd. Ze wilden een Engels geïnspireerde theetuin, dat resulteerde in een prachtige plek met karakteristiek theehuis. Toon heeft nu het stokje overgenomen van het voormalige theehuis en geniet van het runnen van deze bijzondere plek. “Ik ben erg tevreden met wat ik nu doe, maar er is nog veel te ontwikkelen. De locatie zelf is al prachtig, maar het restaurantconcept kan nog groeien. Er zijn zeker toekomstplannen.”

Terwijl Toon zijn ervaringen deelt, komt naar voren hoe hij zijn rol in de toekomst ziet. Hij waardeert de huidige balans tussen werk en plezier, maar erkent dat er nog ruimte is voor groei, vooral in het restaurantconcept. De bewoners waaronder Jacqueline en Niek, blijven betrokken en brengen wekelijks bloemen uit de tuin, wat de nauwe band tussen de generaties benadrukt.

Na een paar jaar gewerkt te hebben bij Koppert Cress, gevestigd in het Westland en gespecialiseerd in het kweken van jonge plantjes met opvallende en heerlijke smaken, die wereldwijd worden gebruikt als topping in bijzondere restaurants, deelt Toon dezelfde visie voor gezonde en duurzame voeding. Op de menukaart van NOOT zijn er veel groenten en verse kruiden uit eigen tuin te vinden. “De combinatie van deze elementen vormt de essentie van mijn visie, die ik integreer in mijn levensstijl en onderneming.”

Theetuin NOOT van Toon is een idyllische plek waar verleden, heden en toekomst samenkomen, gedreven door liefde voor rust, ruimte en gemeenschap. Toon deelt zijn diepe band met Weesp en zijn liefde voor de Vecht, waar hij zijn hele leven van heeft genoten. Hij benadrukt hoe hij, sinds zijn terugkeer naar Weesp, zijn leven heeft opgebouwd, samenwoont met zijn vrouw en nu in verwachting van hun eerste kindje.

Wat Weesp zo uniek maakt?

Het is eigenlijk een stad, maar wel een stadje met een beetje een dorps karakter. Het is wat dat betreft iets kleinschaliger en dat je toch wel hier en daar mensen tegenkomt en gedag zegt op straat vind ik heel leuk. Maar mocht je het zien als een dorpje dan het heeft wel weer ontzettend veel te bieden. Misschien niet zo veel qua restaurants, winkeltjes, maar zeker qua natuur en ruimte. Ja, de Vecht is daar een heel belangrijk en uniek onderdeel van denk ik. Dat vind ik het mooie aan Weesp en de ligging aan de Vecht en zo dicht bij Amsterdam.

Toekomstwens

De fusie met Amsterdam biedt mooie mogelijkheden en kansen voor de toekomst en zal de populariteit van Weesp ten goede komen. Verder hoop ik dat wij een duurzame toekomst kunnen opbouwen.

DE TAAL VAN DE WIND

RAWNIE PARSONS-LOCK

DE GROENE STELLING

EN JIJ KUNT MEEDOEN!

CO₂-vastlegging

Naast voedselproductie leveren de boeren ook andere maatschappelijke diensten als onderdeel van hun bedrijfsmodel. Bijvoorbeeld in de vorm van CO₂-vastlegging, verbeteren van de biodiversiteit en bieden van ruimte voor waterberging.

Oevers

De natuurwaarden van de slootkant worden vergroot door meer natuurvriendelijke oevers en een betere waterkwaliteit.

Landschapselementen

De groene kwaliteiten en de recreatieve toegankelijkheid van het landschap worden versterkt. Daartoe zullen landschapselementen als bomen, houtsingels en bosjes worden aangelegd, en herstel bermen en dijken natuurlijk beheerd.

Voedsel

Op de goede kleigronden wordt voedsel voor de mensen in de steden geproduceerd, met een accent op granen, peulvruchten en groenten. De hoogwaardige producten worden via korte ketens afgezet in de steden.

Recreatie

Recreatie wordt in goede banen geleid door zonering, in ruimte en/of tijd.

Toegankelijkheid

Er wordt een fijnmazig netwerk van wandelpaden en fietspaden gerealiseerd, zodat de toegankelijkheid voor bewoners uit de steden en dorpen van de MRA toeneemt.

Bedrijven en overheden

De boeren bieden maatwerkvoorstellen die bewoners van de steden en dorpen, bedrijven en overheden kunnen financieren om zo bij te dragen aan de versterking van de kwaliteit van hun eigen leefomgeving.

Weidevogels en insecten

Weidevogelpopulaties zoals de grutto, wulp en kievit zullen weer in omvang toenemen door vernatting van de percelen in het voorjaar, meer bloemen en insecten in de wei en minder/geen bestrijdingsmiddelen.

Veehouderij

We zetten in op extensieve, natuurinclusieve (melk)veehouderij die melk, kaas en vlees levert aan de bewoners van de MRA. Het gebruik van kunstmest en gewasbeschermingsmiddelen wordt afgebouwd.

Klimaatbestendigheid

In het gebied wordt meer ruimte aan water geboden en wordt meer water vastgehouden. Hiermee wordt overlast bij intensieve regenbuien voorkomen.

DE GROENE STELLING

EEN GROEN VOORSTEL VOOR DE TOEKOMST

DOOR JEROEN VAN HERK

Beeld Roderik Rotting

De Metropoolregio Amsterdam is een grootschalige stedelijk gebied van Haarlem tot Almere met 2,5 inwoners en veel bedrijvigheid. Het kent echter ook een groot aandeel landelijk gebied met waardevolle, oude landschappen grotendeels in eigendom, gebruik en beheer bij boeren.

De Groene Stelling is een coalitie van maatschappelijke partijen, boeren, bedrijfsleven en bewoners die zich inzetten voor een hoogwaardig, productief en biodivers landschap binnen de oude Stelling van Amsterdam. De coalitie richt zich op drie onderdelen: 1. gezond voedsel en een goed verdienmodel voor de boer; 2. meer ruimte voor water en natuur en 3. een mooi en toegankelijk landschap voor de bewoners.

Concrete acties

De partners gaan concreet aan de slag om samen met boeren meer kruidenrijk grasland te zaaien – in plaats van engels raaigras, meer bomen en houtsingels rond boerderijen een te planten en het buitengebied toegankelijker te maken om te wandelen. Daarbij zetten we op het versterken van natuurvriendelijk geproduceerde melk, kaas en vlees; en meer groenten. Als een boer dit vanuit zijn eigen verdienmodel wil, kijken we graag hoe we kunnen ondersteunen.

Weesp, mooie oude stad in groene oase

Rond Weesp zetten we samen met lokale partijen graag in op een biodiverser en toegankelijker buitengebied. We gaan aan de slag om samen met overheden en andere grondeigenaren het buitengebied toegankelijker te maken. Boeren die van een reguliere bedrijfsvoering willen omschakelen naar een meer natuurinclusieve manier van produceren ondersteunen we graag.

In de zomer van 2024 en 2025 gaan we een aantal evenementen organiseren. Deze richten zich op een aantal zaken. Als eerste op de oude Stelling van Amsterdam en de forten en verhalen die daar bij horen. Daarnaast op het versterken van de verbinding met voedsel uit de omgeving: met restaurants die koken met lokale producten. En op de beleving van het groene buitengebied met nieuwe klompenpaden in de omgeving van Weesp en avondwandelingen.

Voor meer:

<https://degroenestelling.nl/>
info@degroenestelling.nl

DE CREATIEVE ROLLERCOASTER VAN TIKTOK SENSATIE LISANNE DIJKSTRA

Actrice en theatermaker Lisanne Dijkstra is geboren in Eindhoven en op haar 9e verhuisd naar Drenthe. Lisanne studeerde in 2020 af als theatermaker/docent aan ArtEz. Zij liep stage bij Toneelgroep Amsterdam en vertolkte de hoofdrol in de producties van 'Meisje van Yde' en 'Anastasia'. "Een magische ervaring". Lisanne schrijft liedjes, zingt en maakt filmpjes voor social media. Haar TikTok-account, genaamd lisanne.dijkstra, behoort tot een van de meest succesvolle in Nederland. Met haar theatrale personages spreekt ze een enorm divers publiek aan. Haar creativiteit en theatrale kunsten worden zeer gewaardeerd, getuige het feit dat haar video's meer dan 27 miljoen likes krijgen. Een paar jaar terug verhuisde Lisanne naar Weesp.

Hoe ben jij in Weesp terechtgekomen ?

Ik woonde hiervoor in Drenthe en Drenthe is een hartstikke mooie plek, maar het is niet ideaal voor als je de theater/tv wereld in wilt. Het is handiger als je in de buurt van Amsterdam woont. Eind 2020 speelde ik in het theaterstuk Muskee met Alfred van den Heuvel. Alfred woont al een tijdje in Weesp en nodigde mij uit om een keer Weesp te bezoeken. Wij hebben een dagje door Weesp gelopen en toen was ik eigenlijk al verkocht. Als meisje uit Drenthe vond ik Amsterdam heel leuk maar ook groot en intimiderend. Weesp had iets dorps, iets vertrouwds, iets liefs, waardoor ik heel snel dacht nou dat is eigenlijk wel fijn en dan kan ik altijd ook meteen naar Amsterdam. Dus toen ben ik gaan zoeken en na 1,5 jaar had ik mijn appartementje in Weesp. Met dank aan Alfred ben ik in Weesp terechtgekomen en ik woon er met veel plezier. Weesp voelde meteen goed met de mensen die de stad zo mooi maken.

Theater maken is jouw grootste liefde. Wist jij altijd dat jij wilde acteren ?

Eigenlijk pas op mijn achttiende dus dat was op zich wel laat. Ik had geen ervaring met theater en ik had nooit een toneelles gehad; gewoon helemaal niet mee bezig geweest. Ik dacht: ik schrijf me in voor die audities en was helemaal niet van plan om aangenomen te worden. Toen werd ik aangenomen en dat was dan voor de opleiding theaterdocent aan de hogeschool voor de kunsten ArtEz. Tijdens de opleiding merkte ik heel snel dat ik acteren erg leuk vond. Toen heb ik ook audities gedaan voor theaterstukken en twee prachtige rollen mogen spelen, waaronder de hoofdrol in Anastasia. Ik liep het podium op en toen keken 850 mensen mij aan. Dit was zo bijzonder; een magische ervaring. Een beetje spannend maar ook ontzettend mooi. Toen wist ik dat ik hiervoor moest gaan. Het theater is inderdaad nog steeds mijn grote liefde.

**"WEESP VOELDE
METEEN GOED MET DE
MENSEN DIE DE STAD
ZO MOOI MAKEN."**

Jij hebt eigenlijk per toeval de overgang gemaakt van traditioneel theater naar het maken van korte video's voor TikTok?

Ja, het was eigenlijk een samenloop van omstandigheden. Na mijn afstuderen in februari 2020, stortte de theaterwereld in door de Coronapandemie. Ik had weinig keuze maar wilde iets creatiefs doen. Een vriend suggereerde TikTok, en ik begon met het maken van filmpjes. Het begon als een leuke bezigheid, maar al snel merkte ik dat mijn video's aansloegen. Vooral omdat ik op TikTok een nieuw publiek kon bereiken dat ik elders niet zou hebben.

In het begin was het gewoon een experiment, maar naarmate mijn aantal volgers groeiden, moest ik meer plannen en creatief worden. Ik ben eigenlijk een hele productie aan het maken voor elk filmpje - van scripts schrijven tot opnames plannen en bewerken. Het is echt een creatieve rollercoaster en zeker een uitdaging.

Je hebt het over het creëren van verschillende personages voor TikTok. Kun je daar wat meer over vertellen?

Mijn filmpjes draaien vaak om verschillende personages. Ik noem ze "typetjes", maar ze zijn meer dan dat. Elk personage heeft diepgang en een eigen verhaal. Het is leuk omdat kinderen ze bij naam kennen, wat een geweldige interactie creëert.

Het lijkt erop dat je voortdurend nieuwe uitdagingen zoekt. Hoe blijf je vernieuwend en waar haal je je inspiratie vandaan?

Inspiratie komt vaak vanzelf, uit dagelijkse gebeurtenissen. Als ik langs de Vecht loop of mensen op straat spreek, maar ik dwing mezelf ook om steeds creatiever te zijn. Ik daag mezelf uit om nieuwe vaardigheden te leren, zoals het werken met greenscreen of het maken van langere video's. Ik bekijk het als een voortdurende reis van zelfontdekking en groei.

TikTok heeft je duidelijk nieuwe mogelijkheden gebracht. Hoe heeft het je carrière veranderd en welke kansen zijn er ontstaan?

TikTok heeft mijn carrière een totaal andere wending gegeven inderdaad. Voorheen worstelde ik om binnen te komen in de theaterwereld. Nu komen kansen vanzelf naar me toe. Mensen zien mijn TikTok als een soort online portfolio en dat biedt andere mogelijkheden. Het heeft me de vrijheid gegeven om me te concentreren op wat ik het leukst vind: creëren. Soms moeten we ons aanpassen aan onverwachte omstandigheden. Het heeft me geleerd om open te staan voor nieuwe mogelijkheden en te genieten van het creatieve proces, waar dat me ook naartoe leidt. Ik wil graag doorgaan met wat ik doe. Als in, ik heb nooit zo'n saai leven, er kan in één week opeens iets gebeuren, ik kan een bepaald soort mailtje krijgen en dan denk ik: gaaf project. Dus ik hoop gewoon dat ik in de toekomst nog veel meer gave projecten mag doen en met mensen samenwerken uit de TV-wereld, filmwereld, en daar heel veel van kan leren. En ik hoop heel erg dat ik ooit een keer in een film mag spelen, gewoon iets totaal anders. Een mooie rol spelen in een film of serie, dat is wel een droom.

Het is duidelijk dat je een uitgesproken stijl hebt ontwikkeld op TikTok. Hoe ga je om met de reacties en feedback van je publiek?

In het begin was het zeker spannend, vooral toen ik begon met het spelen van typetjes. Maar na verloop van tijd groei je hierin. Ik betrek mijn ouders vaak bij het beoordelen van mijn werk, omdat ze eerlijk en direct zijn. Als zij het begrijpen en waarderen, weet ik dat ik op de goede weg ben.

Wat zijn enkele hoogte- en dieptepunten die je hebt ervaren tijdens je reis op TikTok?

Een hoogtepunt was zeker toen een van mijn video's viraal ging en ik binnen korte tijd honderdduizenden volgers kreeg. Het opende deuren naar nieuwe kansen. Maar het komt met uitdagingen, zoals de constante druk om creatief te blijven. Soms is het moeilijk om jezelf te blijven overtreffen.

Tot slot. Wat is jouw wens voor Weesp voor de toekomst?

Ik zou willen dat Weesp lekker dorps blijft, dat het knusse en lieve behoudt. Het is nu zo gastvrij en ik zou willen dat het niet straks heel commercieel wordt zoals Amsterdam. Ik denk dat juist de charme van Weesp in dat kneuterige zit, en hoop dat het zo blijft.

“IK ZOU WILLEN DAT WEESP LEKKER DORPS BLIJFT, DAT HET KNUSSE EN LIEVE BEHOUDT.”

“TIKTOK HEEFT MIJN CARRIÈRE EEN TOTAAL ANDERE WENDING GEGEVEN EN DE VRIJHEID OM MIJ TE CONCENTREREN OP WAT IK HET LEUKST VIND: CREËREN.”

HET BEGINT MET EEN GOED EINDE

CHARLES BENSCHOP

Hoewel hij in Amsterdam is geboren, heeft Charles zijn hele leven in Weesp doorgebracht. Hij werkt meer dan 26 jaar als uitvaartondernemer. Een bijzondere carrière die hem door vele ervaringen en ontmoetingen heeft geleid.

Hoe ben je in de uitvaartonderneming terechtgekomen?

Ik begon mijn carrière eigenlijk in de verpleging, in de opleiding voor ziekenverzorging. Tijdens mijn opleiding kwam ik in aanraking met mensen die op het punt stonden om te overlijden. Dit was eind jaren negentig, en de uitvaartbranche was destijds nogal traditioneel en gestandaardiseerd. De uitvaartondernemers bepaalden alles volgens vaste protocollen. Mijn collega en ik vonden dat het anders moest en besloten om de vakopleiding te volgen. Zo rolde ik uiteindelijk in dit vakgebied.

Jij ontmoet mensen op hun meest kwetsbare momenten.

Hoe ga je daarmee om ?

Het kan soms behoorlijk zwaar zijn. Vooral omdat iedereen in Weesp mij kent als de uitvaartondernemer, en ik kom bij zoveel verschillende families. Bijna elk huis heeft een verhaal voor mij. Bovendien zie ik steeds vaker mensen die zelf hun uitvaart regelen, en dat kan heel intens zijn. Het herinnert je aan je eigen kwetsbaarheid en sterfelijkheid, omdat je soms met mensen van dezelfde leeftijd werkt. Daarnaast moet je je professionele grenzen bewaken, maar dat betekent niet dat het je niets doet.

Brengt het ook voldoening met zich mee ?

Zeker, er zit veel voldoening in dit vak. We kunnen echt iets betekenen voor mensen. Het laatste afscheid is een moment dat je maar één keer kunt doen, en fouten zijn onvergeeflijk. Wij leggen de lat altijd hoog. Verder organiseren wij jaarlijks, eind november, een Lichtjesavond. Dit doen wij op de begraafplaats, in samenwerking met de begraafplaats zelf. Wij bieden dit aan als een moment van herdenking. Er is muzikale omlijsting en wij lopen langs de graven met een doedelzakspeler en kaarsjes. Tijdens dit evenement spreek ik met veel mensen, en er komen mensen die tien jaar geleden iemand hebben verloren, of juist recent. En dan hoor je al die verschillende verhalen.

Dat moet ontzettend bijzonder zijn?

Zeker, er zijn mensen die zelfs na tien jaar nog steeds bezig zijn met het verwerken van hun verlies. Anderen hebben het misschien wel verwerkt, maar bezoeken nog steeds dagelijks de begraafplaats. Er staat geen tijdslimiet op rouwen. Sommige mensen zijn snel geneigd te denken dat het na de uitvaart voorbij is. Maar, zoals Toon Hermans in zijn gedicht zegt: "Als de rouwstoet is verdwenen." Iedereen verwerkt verlies op zijn eigen manier.

Welk moment is jou het meest bijgebleven of wat is jouw meest memorabele ervaring?

Er zijn zoveel bijzondere momenten, maar de MH17-ramp heeft een diepe indruk op mij achtergelaten. Het is bijna tien jaar geleden, maar het was echt een onwerkelijke en aangrijpende ervaring. Wij hebben veel uitvaarten verzorgd voor mensen uit Weesp en de omliggende regio, en het duurde maanden voordat alles was afgerond. Het was een situatie die echt buiten het gewone viel.

Mensen denken vaak dat je eraan gewend raakt of dat het je niet raakt, maar dat is niet waar. In dit vak weet je hoe je met emoties moet omgaan, maar sommige situaties, zoals de MH17-ramp, testen echt je vermogen om ermee om te gaan. Het is een balans tussen professionaliteit en empathie, en soms kom je echt aan je eigen grenzen. De sleutel is het bewaren van professionele afstand.

Naast je werk, ben je heel actief en betrokken met lokale initiatieven. Hoe zie je de toekomst van Weesp en welke ontwikkelingen hoop je te zien?

Ik denk dat Weesp een mooie toekomst tegemoet gaat. De stad groeit en er zijn veel nieuwe projecten gaande. Ik hoop dat wij onze historische charme kunnen behouden terwijl wij ook meegaan met de tijd. Duurzaamheid is natuurlijk een belangrijk thema, en het is goed om te zien dat daar ook in de ondernemersvereniging aandacht aan wordt besteed.

Dit klinkt positief. En hoe zit het met je eigen toekomstplannen? Zijn er nieuwe uitdagingen of projecten waar je naar uitkijkt?

Zeker, ik ben altijd op zoek naar manieren om mijn dienstverlening te verbeteren en aan te passen aan de behoeften van mensen. Ook blijf ik betrokken bij lokale initiatieven, want ik geloof dat we samen onze stad sterker kunnen maken. Daarnaast hoop ik natuurlijk op persoonlijk vlak gezond te blijven en nog vele jaren dit bijzondere vak te kunnen uitoefenen.

THUISKOMEN IN WEESP

MARWA ZAMARAY'S INZET VOOR EEN BETERE WERELD

Marwa Zamaray kwam op 12-jarige leeftijd naar Nederland, als de derde van zes kinderen, samen met haar alleenstaande moeder, gevlucht uit Afghanistan. Ze woont nu in Weesp met haar vriend en hun twee dochters van anderhalf en zeven maanden oud. Marwa's ervaring als vluchteling inspireert haar om zich in te zetten voor wereldvrede en verbetering van de wereld, aangemoedigd door de kracht en vastberadenheid van haar moeder en een mentor, mevrouw Menting. "Dagelijks reflecteer ik op onze successen en herkomst, wat mij stimuleert om alles uit het leven te halen en een positieve bijdrage te leveren aan de wereld." Als erkenning voor haar inzet is Marwa benoemd tot ambassadeur van het EU Climate Pact door de Europese Commissie. Ze heeft ook samengewerkt met vooraanstaande internationale bedrijven om onrecht en uitbuiting in de mode-industrie te bestrijden.

Jij bent naar Weesp gekomen als politieke vluchteling. Kun je wat meer vertellen over hoe dit is gegaan?

Toen ik acht was, vertrokken we uit Afghanistan. Mijn herinneringen aan Afghanistan zijn levendig: de indrukwekkende bergen, picknicken, buitenspelen, omringd door veel familie. Mijn vader was toen nog bij ons, maar na zijn ontvoering hoorden we niets meer van hem. Toen de oorlog begon, moesten we vluchten. Mijn moeder is buitengewoon moedig. Ze heeft ons gered en ons naar een veilige plek gebracht. Als alleenstaande moeder had ze het niet makkelijk, maar ze zorgde ervoor dat we goed opgevoed werden en dat we kansen kregen voor een waardig leven.

Ze is meer dan een moeder voor ons. Ze is onze coach, mentor, en steunpilaar, en leerde ons volhouden, zelfs in de moeilijkste omstandigheden.

We kwamen in 1998 aan in Weesp en verbleven eerst enkele maanden in een asielzoekerscentrum. Nadat we onze verblijfsvergunning hadden ontvangen, kregen we een cascowoning toegewezen, zonder enige inboedel. De gemeenschap van Weesp bood ons geweldige steun. Een buurman gaf ons zelfs een televisie, en we werden doorverwezen naar tweedehandswinkels en vlooiemarkten. De warmte en hulp van de Weespers hebben een diepe indruk op ons gemaakt en waren van onschatbare waarde. Ze assisteerden bij schoolinschrijvingen, sportactiviteiten, en hielpen ons overal waar nodig om ons te helpen settelen en integreren in de gemeenschap.

Hoe was het voor jou als kind om in een nieuw land te zijn, vooral gezien de verschillen in achtergrond en omgeving?

Hoewel we al veel hadden gereisd in landen rondom Afghanistan voor de oorlog, maar Nederland was een enorme cultuurschok. Wij, een gezin van zes kinderen met een alleenstaande moeder, waaronder mijn jongste broertje van zes, ondervonden dit sterk. De mensen in Weesp waren enorm behulpzaam en ook nieuwsgierig. Ik vond het moeilijk om aan mijn klasgenoten uit te leggen waarom we moesten vluchten, over de onveiligheid, mijn ervaringen met oorlog, de geur en het geluid van bombardementen. Dit waren aspecten die zij alleen kenden uit geschiedenislessen over de Tweede Wereldoorlog. Ik kwam uit een gebied waar oorlog een realiteit was, en het was voor mijn klasgenoten moeilijk te bevatten dat veiligheid en vrede niet overal vanzelfsprekend zijn.

Zou jij nog naar Afghanistan willen?

Ja, ik zou graag terug willen gaan naar Afghanistan. Echter, de mogelijkheid om dat te doen is gecompliceerd, vooral nu de Taliban weer aan de macht zijn. Als politieke vluchtelingen mochten we in eerste instantie vijf jaar lang niet terug. Hoewel het daarna theoretisch mogelijk was, bleef de veiligheidssituatie precair. Mijn moeder is wel teruggegaan, maar zij nam mij niet mee. Ze was bezorgd dat ik, geconfronteerd met mensenrechtenschendingen, niet passief zou kunnen blijven en zou ingrijpen, waardoor ik mezelf in gevaar zou brengen.

Is er iemand die jou het meest is bijgebleven na de komst in Weesp?

Ja, de persoon die mij het meest bijbleef na aankomst in Weesp was mevrouw Menting, een gepensioneerde docente Nederlandse taal. Zij was als een engel voor ons. Ze onderwees ons Nederlands met behulp van boeken uit haar tijd als docent. Na schooltijd en in de zomervakantie gingen we naar haar huis voor Nederlandse lessen.

Mijn moeder kookte af en toe speciaal voor mevrouw Menting, daarbij rekening houdend met haar voorkeur voor minder pittig eten. Er was een wederzijdse nieuwsgierigheid en waardering voor elkaars culturen en gewoontes.

Als vluchteling onderweg had ik een flinke onderwijsachterstand opgelopen. Door de lessen van mevrouw Menting leerde ik steeds meer Nederlandse woorden, wat mij hielp om meer te lezen en beter te begrijpen wat er om mij heen gebeurde. Na slechts twee maanden bij mevrouw Menting kon ik zelfs toelatingsexamens afleggen en werd ik toegelaten tot een HAVO/VWO schakeljaar.

Mevrouw Menting heeft jouw leven een beetje vormgegeven ?

Zeker, mevrouw Menting heeft een aanzienlijke impact op mijn leven gehad. Zij is een van die bijzondere vrouwen die door haar toewijding mijn leven ingrijpend heeft veranderd en mij een toekomst heeft gegeven waarvan ik niet eens durfde te dromen. Destijds waren we ons niet bewust van mijn dyslexie en de daarmee gepaard gaande leesproblemen. Mevrouw Menting was uiterst geduldig in haar aanpak; ze nam de tijd om dingen uit te leggen, voor te lezen, te beschrijven, en ze oordeelde niet over mijn fouten. Haar begrip en ondersteuning waren onmisbaar in mijn ontwikkeling.

Hoe heeft jouw leven zich verder ontwikkeld na de HAVO?

Na de HAVO heb ik mijn ambities en carriëredoelen verder nagestreefd. Ik had diverse dromen, variërend van piloot worden tot president, maar het pad daarheen was onduidelijk. Uiteindelijk koos ik voor de modewereld, aangetrokken door het glamoureuze aspect ervan. Echter, ik werd snel geconfronteerd met de schaduwkanten van deze industrie.

Mijn carrière nam uiteindelijk een wending naar het bestrijden van gedwongen arbeid en het bevorderen van duurzaamheid binnen de mode-industrie. Mijn werk lijkt nu op dat van een CSI-agent die onderzoek doet naar misstanden in de industrie, met als doel bedrijven te helpen verbeteren en misbruik te voorkomen. Ik ben tevreden met deze combinatie van een vleugje mode en mijn humanitaire activisme.

Er zijn wereldwijd nog steeds veel misstanden, ook in de mode-industrie. Recente cijfers wijzen uit dat er meer dan 50 miljoen mensen wereldwijd slachtoffer zijn van moderne slavernij. In Nederland schommelt dit aantal tussen de vijfduizend en zeventuizend, vooral onder arbeidsmigranten.

Jij hebt veel gereisd en op verschillende plekken gewoond en bent weer terug in Weesp?

Ja, ondanks mijn vele reizen en verblijven in verschillende steden zoals New York, Los Angeles, Hong Kong, Istanbul, Milaan en Parijs, heeft Weesp altijd een speciale plek in mijn hart behouden. Elke keer na een zakenreis voelde ik me verheugd om terug te keren naar Weesp. Weesp is echt mijn thuisbasis, ongeacht waar mijn reizen mij naartoe brengen.

Ik hoop dat de groei en ontwikkeling van Weesp zullen resulteren in de realisatie van verbeterde faciliteiten, zoals openbare vervoer, parken, kinderopvang, een moderne gym, ter ondersteuning van deze expansie. Voor mij is het cruciaal dat ondanks deze vooruitgang de sterke gemeenschapszin, onderlinge betrokkenheid en het zorgdragen voor elkaar behouden blijven, wat naar mijn mening de ware charme van Weesp vormt.

Wat is jouw drijfveer? Wat geeft jou energie?

Mijn primaire drijfveer zijn mijn kinderen sinds hun geboorte. Echter, mijn diepere motivatie is geworteld in mijn ervaringen als vluchteling. Ik ben naar Nederland gekomen en heb hier een veilig en waardig leven kunnen opbouwen. Deze kans, die ik gekregen heb, stimuleert mij om alles uit mijn leven te halen en actief bij te dragen aan het creëren van een betere wereld voor anderen. Dit gevoel van verantwoordelijkheid is wat mij dagelijks inspireert en motiveert.

Heb je een favoriete plek in Weesp waar je graag naartoe gaat voor rust of als herinnering?

Mijn favoriete plek in Weesp is zonder twijfel mijn eigen huis, en ook het huis van mijn moeder, waar we als familie samenkomen voor gezellige etentjes met door haar bereide maaltijden. Ongeacht waar ik in de wereld ben geweest en hoe luxe de restaurants ook zijn, niets overtreft de gerechten van mijn moeder. Daarnaast is er in Weesp een Italiaans restaurant, Selene, dat ik erg waardeer. Ze creëren een huiselijke sfeer, met een gezellige tafelschikking waar iedereen dicht bij elkaar kan zitten en genieten. Dit zijn de plaatsen in Weesp die voor mij het meest betekenisvol zijn en waar ik graag naartoe ga voor rust en herinnering.

Weesp of Amsterdam?

Je kunt Weesp en Amsterdam niet direct met elkaar vergelijken, maar gelukkig hoeven we ook niet te kiezen, aangezien Weesp nu onderdeel is van Amsterdam. Amsterdam is natuurlijk een geweldige stad, waar ik onvergetelijke momenten heb beleefd tijdens mijn studie en als young professional. Toch kozen we uiteindelijk voor een terugkeer naar Weesp. Het is soms nodig om een plek te verlaten om de echte waarde ervan te beseffen.

‘WEESP IS ECHT MIJN THUISBAISIS, ONGEACHT WAAR MIJN REIZEN MIJ NAARTOE BRENGEN.’

Mijn broertje en zussen wonen ook in Weesp, dicht bij elkaar. We hebben allemaal grootse ambities en streven ernaar om die te realiseren. Dit kan uitstekend vanuit een vertrouwde plek dat rust biedt. Weesp geeft ons de ideale mix van stad, bereikbaarheid, rust en hecht gemeenschapsgevoel. Dit maakt het voor ons een bijzondere en waardevolle plaats.

Marwa's verhaal is inspirerend en spreekt van hoop, vastberadenheid, en sterke familiebanden. Haar ervaringen en woorden resoneren niet alleen als een verhaal van persoonlijke triomf, maar ook als een pleidooi voor het koesteren van onze oorsprong en het streven naar een wereld waar iedereen een veilig en waardig leven kan leiden. In onze vaak hectische en veeleisende wereld, herinnert Marwa ons aan de kracht van liefde en familie. Deze krachten stellen ons in staat om, net zoals zij heeft gedaan, volhardend onze eigen paden te bewandelen en een positieve impact te hebben op de wereld om ons heen.

Beeld Daniela Christina

WEESP IS.....

Sherma Bissesaar: Hoe ik in Weesp terecht gekomen ben? De liefde.

Het was niet gemakkelijk voor mij, als geboren Amsterdammer, om mijn thuis achter te laten, maar de beloning was groot. Helaas is de liefde over, maar ik heb iets prachtigs aan over gehouden: mijn zoontje Atreyu (5). Samen delen wij alle lief en leed in Weesp. Weesp is nu ons thuis, en eerlijk gezegd zou ik het niet anders willen. Wat betreft een nieuwe liefde? Dat zit wel goed.

Sara, Ava, Dani en Bram (niet op de foto)

Sara & Bram en hun kinderen Ava en Dani verhuisde twee jaar geleden van Amsterdam naar Weesp. "Weesp is de ideale plek voor een jong gezin. Je hebt alles in de buurt en de meest geweldige en behulpzame burens. Wij voelen ons hier thuis en de kinderen hebben veel speelplezier."

PLEITBEZORGER VAN LIEFDE EN INCLUSIE

KRIJN VAN DER SPOEL

Krijn van der Spoel of – zoals zijn alter ego heet – Karoline On Line, is een geliefde trouwambtenaar, entertainer en een prachtig mens. De diversiteit in Krijn's activiteiten, van drag-optredens tot vrijwilligerswerk voor goede doelen, toont zijn toewijding aan het creëren van positieve verandering. Zijn vermogen om zowel grote evenementen als intiemere momenten, zoals bingoavonden voor ouderen te organiseren, laat zien hoe hij zijn platform gebruikt om verschillende gemeenschappen te bereiken en te ondersteunen.

Wie is Krijn?

Ik ben geboren en getogen in Weesp. "Een echte Weesper mop", lacht hij. Ik geloof in gelijkheid en respect. In alles wat ik doe, probeer ik bewustwording te creëren dat wij er simpelweg zijn en dat iedereen het recht heeft om er te zijn. Ik ben ervan overtuigd dat, wanneer je anderen behandelt zoals je zelf behandeld wilt worden, dit de wereld oprecht een stuk aangenamer maakt voor iedereen. Dat is het principe dat ik probeer over te brengen in zowel mijn professionele werk als mijn vrijwilligerswerk.

Hoe is Karoline ontstaan?

Het begon bijna achttien jaar geleden in Amsterdam. Ik ging regelmatig uit bij café De Lellebel, een plek waar drag queens achter de bar stonden. De eigenaar vroeg me herhaaldelijk wanneer ik eens een jurk zou aantrekken. Uiteindelijk ging ik op zijn aanbod in en binnen tien minuten stond ik beneden in de kelder, getransformeerd tot een variant van Miss Karoline Online.

Het was zeker een ervaring. Mensen gaven mij veel aandacht en ik vond het leuk. Ik stuurde zelfs foto's naar mijn ouders, die het helemaal geweldig vonden. Het groeide snel en een paar weken later werd ik gevraagd om deel te nemen aan de Miss Travestie Holland-verkiezing, die ik uiteindelijk won.

Hoe is Karoline On Line geëvolueerd naar dit bredere pallet aan activiteiten, zoals evenementen en vrijwilligerswerk?

Na mijn start bij De Lellebel werd ik gevraagd om op verjaardagen te verschijnen, gewoon om aanwezig te zijn. Van daaruit groeide het naar evenementen organiseren en presenteren. Ik ben betrokken geraakt bij diverse goede doelen, zoals de Hersenstichting en de Hartstichting, waar ik mijn alter ego gebruik om meer bewustzijn te creëren en geld in te zamelen. Ik ben mijn vader verloren aan een hartstilstand en mijn moeder heeft een TIA gehad. Het gaat niet alleen om grote evenementen, maar ook om intiemere momenten, zoals het organiseren van bingoavonden voor ouderen. Ik probeer niet alleen entertainment te bieden, maar ook bewustwording te creëren voor zaken als diversiteit en goede doelen.

Hoe zie je de acceptatie van diversiteit in de samenleving veranderen in de loop der jaren?

Toen ik begon, eind jaren negentig, was de acceptatie groter, vooral in de roze gemeenschap rond het Rembrandtplein en de Reguliersdwarsstraat in Amsterdam. Je kon toen zonder zorgen door de stad lopen. Maar nu, hoewel er meer zichtbaarheid en begrip lijkt te zijn, spreken tegenstanders van diversiteit zich sneller uit. Het is niet meer zo vanzelfsprekend om onbezorgd door de stad te lopen. Er is een groep die zich krachtiger manifesteert tegen diversiteit. Misschien komt het door een grotere politieke verdeeldheid of de impact van sociale media, maar het is duidelijk dat we nog steeds te maken hebben met uitdagingen op het gebied van acceptatie. Vroeger maakte ik me geen zorgen over waar ik mijn auto parkeerde in Amsterdam, maar nu overweeg ik de locatie zorgvuldig. Het is niet alleen een kwestie van acceptatie, maar ook van veiligheid. Soms weeg ik af of ik bepaalde opdrachten moet aannemen, zelfs als het werk is waar ik mijn geld mee verdien.

Ik was onlangs genomineerd voor de Cultuurprijs van Weesp en dat vond ik ontzettend leuk. Helaas heb ik niet gewonnen, maar ik was heel blij met de nominatie. In aanloop naar de prijsuitreiking kreeg ik, naast superlieve felicitatieberichten, ook iets van 12 haatmails van anonieme accounts met allerlei scheldwoorden en doodverwensingen daarin. Het is echt absurd om zo veel haat over een onbekende te willen uitstorten. Ik probeer daar niet al te veel aandacht aan te besteden en mij te blijven focussen op de positieve reacties en mensen.

"IK GELOOF IN GELIJKHEID EN RESPECT."

Naast je eigen evenementenbureau ben je ook trouwambtenaar.

Doe je dat als Krijn of Karoline?

Voor een groot deel als Karoline. Ik was de allereerste drag queen in Nederland die een rechtsgeldig huwelijk heeft gesloten in een kerk in Amsterdam, waar ik twee jongens ging trouwen. Mensen zijn steeds meer op zoek naar iemand die een persoonlijk verhaal weet neer te zetten en ik stop heel veel tijd in elk huwelijk.

Het is fantastisch dat ik mensen blij mag maken door aanwezig te zijn op hun meest speciale dag en die dag extra bijzonder te maken. Wat ik echt geweldig vind, is dat ik als mijn alter ego verantwoordelijk ben voor het merendeel van de dag. Hierdoor kan ik een grote groep mensen een onvergetelijke beleving bezorgen die hen nog lang bijblijft. Wanneer mensen mij na een jaar of twee weer tegenkomen – bij een ander evenement, op straat of ergens anders – en ze herinneren zich de geweldige avond die we hebben gehad, geeft me dat echt voldoening. Het idee dat mijn werk positieve herinneringen creëert en mensen doet glimlachen, maakt het allemaal de moeite waard!

Toekomstwens?

Persoonlijk ben ik heel blij met hoe het mij gaat en het enige wat ik voor mijzelf kan hopen is dat wij iets van de liefde en de vibe van de jaren negentig terug kunnen krijgen. Het belangrijkste is om elkaar te accepteren voor wie we zijn. We moeten proberen bij te dragen aan een leuker leven voor iedereen. Het is niet nodig om anderen anders te behandelen totdat ze je een reden geven om dat te doen. Laten we begrip en acceptatie bevorderen, en laten we ons inzetten voor een samenleving waarin iedereen er mag zijn.

Wat ik voor Weesp wens, is dat we onze eigenheid niet verliezen; dat wij onze unieke identiteit en het dorpsgevoel weten te behouden binnen de steeds groter wordende stad. Ik hoop dat wij trouw blijven aan onszelf, dat we het gezellige karakter behouden. Wanneer mijn moeder, een geboren Weesper, praat over vroeger, benadrukt zij vaak de gezelligheid en het spontane contact met mensen op straat, waar het even duurt voordat je van A naar B komt omdat je met anderen staat te praten. Ik hoop vooral dat we dat niet verliezen en zoals wijlen burgemeester Van der Laan het zei: "Laten wij lief voor elkaar zijn en voor de stad".

“IK HOOP DAT WIJ IETS VAN DE LIEFDE EN VIBE VAN DE JAREN 90 TERUG KUNNEN KRIJGEN.”

“LATEN WE BEGRIP EN ACCEPTATIE BEVORDEREN, EN LATEN WE ONS INZETTEN VOOR EEN SAMENLEVING WAARIN IEDEREEN ER MAG ZIJN.”

VROUWEN, INTEGRATIE EN INSPIRATIE

FAHIMA POPAL

Vrouwen van Weesp en Fahima Popal zijn een begrip in Weesp. Fahima is de voorzitter van deze bijzondere stichting, die zich inzet om de participatie, emancipatie en integratie van vluchtelingenvrouwen te bevorderen.

Vijfentwintig jaar geleden vluchtte Fahima uit Afghanistan toen de Taliban voor het eerst aan de macht kwam. Zij had net haar opleiding geschiedenis in Moskou afgerond en keerde terug naar een land, dat in korte tijd onherkenbaar was geworden. Alle vrouwenrechten waren volledig afgeschaft. Vrijheid bestond niet meer. Zij kon niet anders dan vluchten. In Weesp vond ze haar tweede huis.

“Direct ben ik vrijwilligerswerk gaan doen om in contact te komen met andere vrouwen en om de taal te leren. Ik wilde niet gewoon thuis zitten.” Fahima begon met het bezoeken van gemeentelijke evenementen, zoals de nieuwjaarsreceptie, om Nederlandse gewoontes en mensen beter te leren kennen. Tijdens een van deze evenementen raakte ze in gesprek met een gemeenteraadslid, Thea Jansen. Dit gesprek leidde tot het idee om een stichting op te richten om nieuwkomers te helpen. De stichting “Vrouwen van Weesp” werd geboren met Fahima als voorzitter. “Samen met enkele andere vrouwen hebben we in 2004 de allereerste koffiemiddag voor vrouwen georganiseerd in De Roskam. Daaruit is de eerste viering van de Internationale Vrouwendag in Weesp ontstaan.”

Het idee was om nieuwkomers te helpen bij hun integratie in Nederland, omdat zij zelf had ervaren hoe moeilijk het kon zijn om een nieuw leven op te bouwen in een vreemd land. “Als je ergens onbekend bent, dan heb je een plek nodig waar je een klein beetje ‘thuis’ voelt. De stichting is een groot succes, want het haalt de vrouwen uit hun isolement, ze leggen onderling contact en het is goed voor hun gezondheid.”

Fahima begon meteen met het organiseren van bijeenkomsten waar nieuwkomers elkaar konden ontmoeten en leren over de Nederlandse samenleving. Haar organisatie biedt, naast taalcursussen ook hulp bij het vinden van werk en andere belangrijke ondersteuning aan.

Één van de hoogtepunten van Fahima's inspanningen was het opzetten van een wekelijkse krantenleesgroep. Zij nodigde nieuwkomers uit om samen de lokale krant te lezen en te bespreken, zodat ze op de hoogte konden blijven van wat er gebeurde in Weesp. Deze groep groeide gestaag en droeg bij aan de welzijn en participatie van veel vluchtelingenvrouwen.

Fahima's liefde voor Weesp gaat verder dan alleen haar inzet voor nieuwkomers. Zij organiseert wandelingen langs de schilderachtige grachten en maakt graag foto's van de stad. In Weesp vond zij ook steun en vriendschap en zij is er altijd voor haar mede-Weespers in tijden van vreugde en verdriet.

Tijdens de coronapandemie, toen velen zich geïsoleerd voelden, stond Fahima opnieuw klaar. Zij richtte wandelgroepen op om mensen naar buiten te krijgen en organiseerde voorlichtingsbijeenkomsten om anderen te helpen met hun gezondheidsproblemen.

Haar grootste droom is om een ruimte te creëren waar vrouwen met kinderen in een soort opvang kunnen samenkomen, zodat moeders met hun kinderen daar ondersteuning en begeleiding kunnen krijgen.

Fahima is een ware bron van inspiratie in Weesp, waar zij laat zien hoe één persoon het verschil kan maken in de gemeenschap. Zij koestert de diversiteit en ondersteunt anderen in hun participatie in Nederland. Haar verhaal is een eerbetoon aan haar buitengewone inzet en toewijding aan haar stad en haar medemensen.

WESP #1
WEESP # WE

MUZIKALE REIS DOOR CULTUREN EN CONTINENTEN

EFRAIM SCHULZ-WACKERBARTH

Op een regenachtige oktoberdag sprak ik Efraim Schulz-Wackerbarth in zijn jazz studio. Efraim heeft een bijzondere levensgeschiedenis en neemt ons mee door zijn unieke reis door de wereld, de muziek en de liefde voor Weesp.

Jij hebt een grote reis gemaakt zowel door de wereld als door jouw muzikale ontwikkeling. Hoe was het opgroeien in een culturele mix en op diverse plekken?

Mijn jeugd was best ingewikkeld. Ik werd geboren in Melbourne als de vierde zoon van een Duitse pastoor, die een Duitse gemeente leidde. Het was interessant omdat er een hele gemeenschap was die op zoek was naar een Duitse pastoor, en mijn vader besloot daarheen te gaan. Hoewel ik in Australië ben geboren, voelde het als een mix van culturen. Thuis spraken wij Duits maar met vrienden Engels. Mijn voornam komt uit de Bijbel. Mijn achternaam is samengesteld uit de achternamen van mijn ouders. Toen ik zes was kreeg mijn vader een baan bij een kerk in Duitsland en zijn wij als gezin verhuisd. Voor mij voelde het niet als teruggaan omdat ik alleen Australia kende. Het was een enorme overgang en best moeilijk voor mij. Alles veranderde ineens - van school tot klimaat en regels. Het voelde alsof ik in een compleet andere wereld terecht kwam. Ik voelde mij een beetje buitengesloten en vroeg mij af waarin ik beland was. Ik voelde mij daar niet echt thuis en dat gevoel is eigenlijk altijd gebleven. Het kwam ook door mijn donker haar, waardoor de mensen mij als buitenlander beschouwden, terwijl ik Duitser ben. Dat vond ik heel raar. Mijn naam riep ook vragen op en gaf mij het gevoel er niet bij te horen. En het lag ook aan de stad denk ik. Het was een kleine stad, niet echt internationaal en begin jaren negentig.

Hoe heeft de verhuizing jou beïnvloed op muzikaal gebied?

Muziek werd eigenlijk mijn uitlaatklep. Muziek was heel belangrijk voor mijn ouders. Thuis leerden wij allemaal piano spelen. Mijn vader kon heel goed piano en orgel spelen. Per toeval ontdekte ik een drumstel in de kelder van de kerk, die van een band was geweest, en werd er meteen door aangetrokken. Het was heel intuïtief. Dit werd mijn manier om mijn gevoelens, angsten en alles wat ik doormaakte eruit te laten. Muziek werd een manier om mijzelf uit te drukken en een eigen identiteit te ontwikkelen te midden van de culturele schok. Ik ging in die kelder van de kerk oefenen en bleef ook piano spelen. Op deze manier vond ik meer harmonieën en melodieën die ik mooi vond, waar ik een beetje mijzelf in kwijt kon. Vanaf mijn negende kreeg ik drumlessen. Iets later werd ik doorverwezen naar een conservatorium voor jong talent in Osnabrück.

“HET IDEE DAT JAZZ EIGENLIJK CULTUUR-EN TAAL OVERSTIJGEND IS, DAT VIND IK ZO MOOI.”

Hoe ben je in Amsterdam beland?

Op de muziekschool ontmoette ik een Duitse pianoleraar die in Amsterdam woonde. Hij adviseerde mij om muziek in Amsterdam te gaan studeren. Dat heb ik ook gedaan. Eerst twee jaar in het Conservatorium van Enschede en dan naar het Conservatorium in Amsterdam. In Amsterdam voelde ik me voor het eerst echt thuis, zonder het gevoel van ‘waar kom je vandaan?’ Het was een verademing. De keuze om Jazz te studeren was snel gemaakt. Op een gegeven moment besepte ik dat jazz iets bijzonders was, waarin ik een diepe persoonlijkheid ontdekte. Het is alsof je een andere taal leert kennen die je overal ter wereld met andere muzikliefhebbers kunt delen. Dat idee vond ik prachtig, het idee dat jazz eigenlijk cultuur- en taal overstijgend is.

Wat inspireert jou, zowel op persoonlijk vlak als muzikaal?

Dat is wel aanzienlijk veranderd door de jaren heen. In mijn vroege twintiger jaren, tijdens mijn studie aan het conservatorium, was mijn hele leven gewijd aan muziek. Ik had geen andere hobby's; het draaide allemaal om oefenen, luisteren naar andere drummers, naar concerten gaan en veel cd's beluisteren. Destijds was Tony Williams, de drummer van Miles Davis, een grote inspiratie voor mij. Ik wilde begrijpen hoe hij dat specifieke geluid en gevoel creëerde. Uiteindelijk heb ik mijn masteronderzoek zelfs aan hem gewijd. Na de geboorte van mijn zoon in 2019, put ik veel inspiratie uit het vaderschap en de ervaringen die daarbij horen. Zijn geboorte heeft zoveel in mij losgemaakt, zowel qua liefde als qua uitdagingen. Ik ben bezig met het opnemen van een album met composities die direct gerelateerd zijn aan zijn geboorte en mijn ervaringen als vader. Daarnaast haal ik veel inspiratie uit de natuur, vooral in de rustige momenten waar ik melodieën en ritmes ontdek.

Jij bent momenteel bezig met je eerste album?

Ja, dat klopt. In het voorjaar van 2024 verschijnt mijn eerste album 'Between Two Worlds' op Zenne Records. Het weerspiegelt mijn eigen ervaring van er altijd een beetje tussenin te zijn. Nu op een andere manier, met de twee culturen van mijn vrouw en van mij. Op een treinreis tussen Duitsland en Nederland kwam ineens een

compositie omhoog en dat vormde de basis van mijn album. Het is mijn manier om vrede te sluiten met het idee van tussen twee werelden te leven. Het album weerspiegelt niet alleen mijn persoonlijke reis, maar ook de universele ervaring van het zoeken naar identiteit en thuisgevoel, zelfs als dat betekent dat je tussen verschillende werelden navigeert.

Jij speelt in een band en geeft drumles?

Ja, samen met een paar vrienden hebben wij Het Wispe Trio opgericht bestaande uit de Noorse contrabassist Thomas Winther Andersen, Jesse van Ruller, jazzgitarist, en ik. Wij kennen elkaar van de Amsterdamse jazzscene. Enkele jaren geleden ontdekten wij dat wij allemaal inmiddels Weespers zijn geworden. Het is geweldig om met mensen als Jesse en Thomas samen te spelen. We hebben nog niet veel opgetreden, maar de chemie tussen ons is fantastisch. Daarnaast heb ik mijn eigen quartet, waarmee ik ook mijn album heb opgenomen en vanaf 2024 steeds meer mee ga optreden.

Mijn studenten variëren in leeftijd, van zesjarigen tot volwassenen. Ik vind het bijzonder leuk om les te geven aan mensen die op latere leeftijd besluiten om muziek te gaan studeren. Het is nooit te laat om iets nieuws te leren. Het is soms een uitdaging, maar ik probeer een balans te vinden tussen mijn muzikale carrière, lesgeven en vaderschap. Mijn gezin is een grote bron van steun, en ik waardeer de flexibiliteit die ik heb om mijn passies na te streven.

Hoe ben jij in Weesp terechtgekomen ?

Vlak voor de geboorte van mijn zoon, waren wij op zoek naar een andere woning. Wij zijn een dagje door Weesp gaan fietsen en het voelde meteen goed. Via vrienden vonden wij een prachtig appartement in Weesp. Mijn vrouw, die Amerikaanse is, werd verliefd op de charme van de binnenstad en de natuur rondom Weesp. Voor mij voelde het als een fijne plek, veilig en vriendelijk. Het is ook dichtbij Amsterdam, wat handig is voor mijn werk.

De historische architectuur en de grachten dragen bij aan de unieke charme van Weesp. Het voelt als een stap terug in de tijd, en tegelijkertijd is het een levendige en moderne stad. De combinatie van rust en levendigheid maakt het voor mij een ideale plek om te wonen. De rust en de verbinding met de natuur in Weesp hebben ook invloed gehad op mijn creatieve proces. Soms maak ik lange wandelingen langs het water of door de natuur, en dat biedt ruimte voor reflectie en nieuwe ideeën. Het is een inspirerende omgeving die mijn muziek op een positieve manier beïnvloedt.

Wat is jouw wens voor de toekomst voor jou persoonlijk en voor Weesp?

Ik zou graag met mijn muziek meer mensen willen bereiken en raken op een positieve manier; een gevoel van herkenning, liefde en positiviteit ermee overbrengen. Mijn wens is eigenlijk dat een groot aantal mensen de kans krijgt om kennis te maken met mijn muziek.

Wat ik voor Weesp wens is, het behoud van eigen identiteit en karakter. Amsterdam is er al, Weesp is prachtig zoals zij is.

**‘IK ZOU GRAAG
MET MIJN MUZIEK
MEER MENSEN
WILLEN BEREIKEN
EN RAKEN OP
EEN POSITIEVE
MANIER.’**

DRIEMOND

Driemond, het prachtige dorp doordrenkt met historie, behoort sinds 2022 bij Stadsgebied Weesp-Driemond binnen de gemeente Amsterdam. Het dorp heeft zijn naam te danken aan de drie riviertjes die er samenkomen: het Gein, de Gaasp en het Smal Weesp. De naam Driemond werd officieel vastgelegd in april 1961 bij raadsbesluit van de gemeente Weesperkarspel.

Met zijn mooie grachten, groen en vriendelijke mensen straalt Driemond een pittoreske sfeer uit. Het dorp is een prachtige mix van landelijke schoonheid en mooie ligging, waardoor het de ideale plek is voor degenen die de drukte van de stad even willen ontvluchten.

Kees Hagen woont bijna 60 jaar in Driemond en is diep verbonden met het mooie dorp. Hij heeft vele mensen ontmoet en veel veranderingen meegemaakt. Zoals de recente fusie met de gemeente Amsterdam en de mogelijke komst van windturbines grenzend aan het landelijk gebied van Driemond. "Het lijkt op het sprookje van de adelaar en het winterkoninkje. Toen was het nog niet bekend wie de koning van de vogels was. Het ging erom wie het hoogst kon vliegen. Dat was de adelaar, natuurlijk. Hij had al indrukwekkende hoogten bereikt en net op het moment dat hij niet verder kon stijgen, kwam het winterkoninkje tevoorschijn uit zijn vleugels. Dat kleine winterkoninkje vloog zelfs nog hoger. Ze kwamen overeen dat de adelaar in de zomer de koning zou zijn en de winterkoning in de winter. Het is wederom de strijd tussen de grote stad en het kleine dorp, waarbij Driemond trots is op zijn eigenheid en hopelijk kunnen wij dat behouden."

Door zijn baan als postbode kende Kees eigenlijk heel Driemond en sprak hij dagelijks veel mensen. Een de meest bijzondere ontmoetingen van Kees vond plaats in 1982 tijdens de Floriade, die werd gehouden aan de oever van de Gaasperplas. Kees werkte als treinbestuurder op het Floriadeterrein en wie stapte bij hem in de trein, niemand minder dan toenmalige Prinses Juliana. "Op deze bijzondere ochtend, toen het park normaal gesproken pas om 10.00 uur zijn poorten opende, verscheen zij al om 8.30 uur. "Ik was eigenlijk te verlegen om iets tegen haar te zeggen maar het was een bijzondere ontmoeting", zegt Kees met glimlach op zijn gezicht. De verbondenheid met het Koningshuis is terug te vinden in de inzet van Kees en zijn vrouw voor de Oranjevereniging, naast de andere evenementen in Driemond. Zoals de opening van "Schoolplein 14" bij de Driemondse scholen in 2013 door Johan Crujff. "Het hele dorp liep uit om hem te zien. Dit was ook het geval toen de Giro d'Italië met profwielrenners uit Driemond en 7000 tourrenners passeerde in 2010. Er kwamen ook veel Driemonders af toen de UEFA League cup bij de plaatselijke voetbalclub Geinburgia tentoongesteld werd voordat de finale in de Johan Crujff Arena plaats vond."

WEEESP
WEEESP
WEEESP
WEEESP

ZEEP, THEATER EN HERINNERINGEN

ESTHER WERNEKE

HET ERFGOED VAN ESTHER WERNEKE

In haar sprookjeshuis, doordrenkt met familiegeschiedenis en herinneringen, sprak ik Esther Werneke. Het huis, met de eigenzinnige en kleurrijke uitstraling, is een reflectie van haar eigen artistieke persoonlijkheid.

Esther's band met Weesp begon al voor haar geboorte, toen haar ouders op deze plek kwamen. Het was ooit een uitgestrekte 8000 vierkante meter, waarop de wasserij van haar betovergrootouders stond. De oude foto's en verhalen uit lang vervlogen tijden vormen haar rijke erfenis. Het verhaal neemt een wending wanneer de wasserij uit handen glipt en het terrein wordt verdeeld onder familieleden. Een bontjas, verlangens en uiteindelijk de verkoop van een groot deel van het land zetten de toon voor verandering. Het huis van Esther, dat er sinds 2005 staat, wordt een tastbare belichaming van deze historische verbondenheid.

Het verhaal van Esther gaat dus terug tot de tijd van een betovergrootouders en een oude wasserij. Hier, op een stukje grond dat al generaties lang in bezit is van haar familie, begint haar verhaal over zeep, theater en de passie voor creëren. Esther's passie en bevoegdheid vullen de ruimte als zij spreekt. Dat is niet vreemd, want Esther is actrice en regisseur van theaterproducties. Zij heeft een poosje gestudeerd aan de kleinekunstacademie en speelde daarna in diverse producties en series. Als regisseur werkt zij nu, met veel plezier, met basisschoolleerlingen aan

de productie van hun eindmusical. "Dit geeft mij zo veel energie. Dan denk ik, ook al is het maar één kind dat grenzen kan verleggen. Of een leerling die later denkt: dat heb ik van juf Esther geleerd. Dan ben ik blij." Naast haar acteerwerk is Esther bezig met kunst, het schrijven van boeken, het maken van handtassen en zeep.

Zij wilde al heel lang zeep gaan maken, een creatieve drang, diep geworteld in haar verlangen om iets te creëren. Het recept voor zeep ontdekte zij toevallig tussen oude documenten van haar familie. De zeepjes zijn niet alleen een creatieve uitlaatklep, maar ook een manier om de traditie van haar betovergrootouders voort te zetten. Met oliën als olijfolie, zonnebloemolie, arganolie en castorolie, samen met kruiden uit de tuin, begon ze te experimenteren. "Kijk, ik heb laatst nog wat rozenblaadjes geplukt. Een teken dat het niet zo goed gaat met het klimaat eigenlijk, maar dat terzijde. Ze zijn puur natuur en onbespoten, heerlijk". Met de lavendelgewassen en bloemen uit haar tuin geeft Esther nieuw leven aan het vergeten recept. Zo ontstonden zeppen doordrenkt met seizoenssenses, een eerbetoon aan haar geboortegrond en een roep om duurzaamheid.

Esther's diepe behoefte om te creëren en haar verlangen om iets moois en betekenisvol te maken, weerspiegelen haar toewijding aan haar kunst. "Als jij in mijn hoofd kon kijken wat er voor plannen allemaal zijn... Ik zit vol ideeën".

Haar ideeën en passie zijn een bron van inspiratie. Niet alleen voor haarzelf maar vooral voor haar omgeving. Zij weet de schoonheid te vinden in alledaagse dingen en deze om te zetten in iets mooiers.

**ONZE
KUNSTNAARS
OP EEN RIJ**

REINIER
VAN DER AART

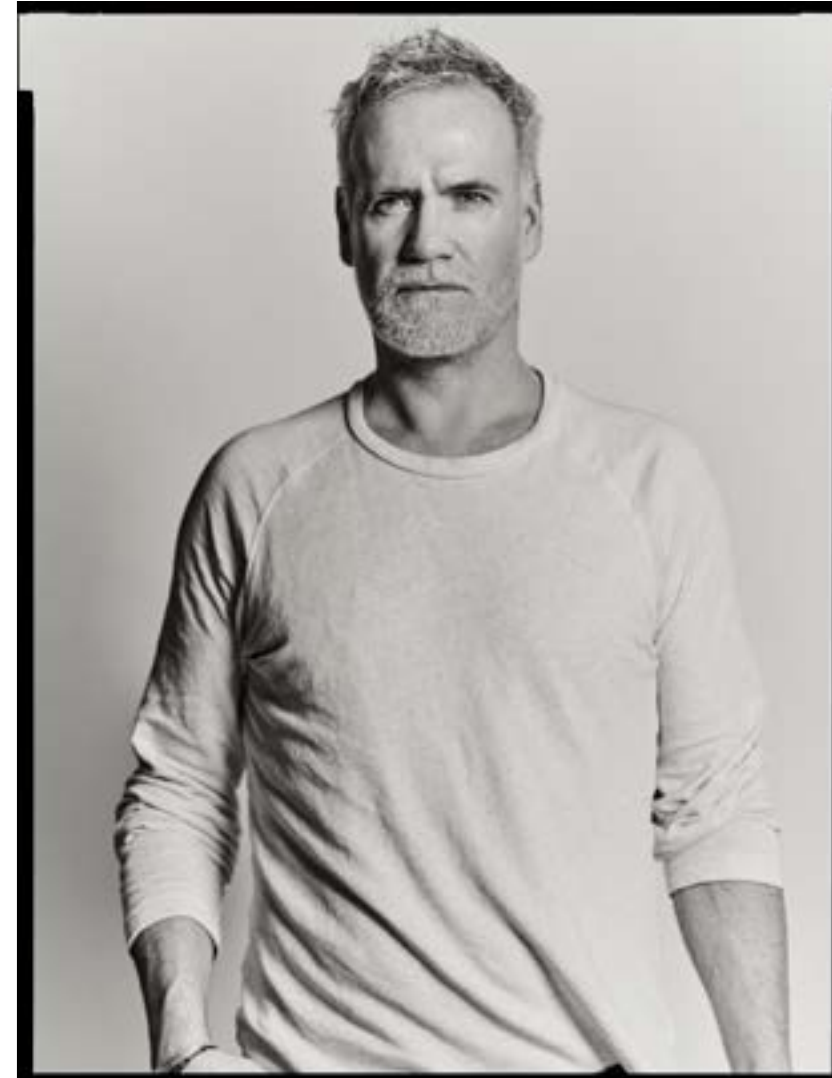
KARLIJN
HAMER

HERMAN
LAMERS

GODA
ŽUKAUSKAITĖ
EN **DONATA**
KUKYTĖ

KUNST

REINIER VAN DER AART

Reinier van der Aart, (1975, Nederland) werkt als professioneel fotograaf sinds 2005 en creëert zijn beelden onder de naam RVDA. Opdrachten van onder andere het Rijksmuseum, het Stedelijk Museum en de Kunsthall, evenals organisaties als Louis Vuitton en het Prins Bernhard Cultuurfonds, gaven hem de kans om internationaal gerenommeerde iconen als Anselm Kiefer, Damien Hirst, Thierry Mugler, Peter Lindbergh, Mario Testino, Sir Paul Smith en Sophia Loren te portretteren. Zijn vrije werk en werk in opdracht van tijdschriften en particuliere verzamelaars behelst naast portretten ook mode, verhalende series en abstract werk. In zijn fotografie is RVDA niet zozeer op zoek naar een onderscheidende stijlsignatuur als wel naar manieren om het verhaal dat hij wil vertellen op de best mogelijke manier vast te leggen en te tonen. Of dat nu is in zijn geliefde doordringende zwart-wit of in zachte kleuren, in duotones of in de kleuren van de oude Nederlandse meesters... het verhaal staat centraal.

Het werk van RVDA is gepubliceerd in onder andere VOGUE (Parijs, Rusland, Nederland, Spanje, Turkije), L'Officiel (Rusland, Nederland), LINDA., Oyster Magazine (Australië), Frame (VK), The Observer (VK), London Fashion Week Magazine (VK), i-D (VK) en MiraMira (de site van Mario Testino). Artikelen over zijn werk zijn gepubliceerd in onder andere VOGUE, Digifoto pro en CCAA.

RVDA is de winnaar van de Zilveren Camera voor beste portret (enkel).

ONGEKEND.WEESP
door Reinier van der Aart

Als reactie op de verhalen van Weespers, gebundeld in Ongekend. Weesp, heb ik 2 series opgehangen in de tentoonstelling waar kunst en verhalen samenkomen. Een duidelijke rode draad in de verhalen is verbinding met de stad en met haar mensen, lief, samen, knus, zorg, geborgenheid.. Twee werken uit de serie Sculptures verhalen hier over.

‘Vesperbild Revidiert’ is een variatie op de klassieke Pietà. Door de standaard om te draaien staat het beeld voor elke andere vorm van zorg, liefde, aandacht.. Niet alleen moeder naar zoon, maar ook man naar vrouw, jongen naar jongen, burens naar elkaar of een gemeenschap naar een vluchteling.

‘Let me give you shelter in the winter of this world’ (woorden van John Mark Green) verhaalt over het geven van bescherming maar ook over het accepteren ervan, je overgeven aan iemands goede bedoelingen. ‘The winter of this world’ kan staan voor huidige oorlogen, maar ook voor het land waar ooit uit gevlucht is, maar ook voor de onrust van het komen wonen in een nieuwe stad, een nieuwe gemeenschap, waarbij de ‘shelter’ wordt gegeven door het instrument wat een uitlaatklep blijkt. De ‘winter’ is de pandemie en de ‘shelter’ het internetplatform waarin je plots verrijking vindt. Sommige verhalen in Ongekend. Weesp gaan over mensen die ‘shelter’ nodig hadden, en het kregen, andere verhalen gaan over mensen die het geven.

Een minder duidelijke rode draad in de verhalen, maar een die RVDA wel vaak las, is het vermogen tot omdenken. Een tegenslag als een pandemie ‘gebruiken’ om wandelingen op te zetten. Een frustratie niet de overhand laten krijgen maar de uitweg vinden waarin die frustratie van pas komt en dan later realiseren dat datgene wat je ooit frustreerde nu de positieve inspiratie vormt om die uitweg te voeden. De wereld waar je in dacht te willen werken blijkt je tegen te staan maar in plaats van die wereld de rug toe te keren ga je werken om dat wat je tegenstaat die wereld uit te helpen.

Er hangen vier werken die gaan over omdenken. Van heel letterlijk een beeld omdraaien om te realiseren dat het beeld dan meer aandacht oproept, tot een plek fotograferen waar menigeen langs zal rijden/fietsen/lopen zonder er bij stil te staan, letterlijk bij stil te staan. Dat schoonheid ook in minder voor de hand liggende situaties ligt. Een beeld over het verstrijken van tijd, dat alles anders wordt; this too shall pass, een beeld waarin tijd verstrijkt in een medium wat juist de tijd bevriest (geïnspireerd door het werk van Carel Balth). En een beeld van een onmogelijk landschap wat door toeval is ontstaan; een kostbare fout in het afdruk proces (laser in spijkerstof) bleek de opmaat voor een werk wat ik een uur daarvoor niet had kunnen verzinnen.

Credits bij Sculptures:
concept, art-direction, fotografie en retouche: RVDA
Assistent Ed Gonzales-O’Mahoney
haar; Daan Kneppers
make-up: Sandra Govers
modellen: Milou Sluis en Gus Drake

K S W T KARLIJN HAMER

Karlijn Hamer is geluidskunstenaar en performer en een van de leden van de nieuwe makersplaats Platform Nexus op Het Domijn te Weesp. Platform Nexus is een collectief van artiesten uit verschillende disciplines in de kunst die samen een grote werkplaats beheren te Weesp.

Samen verkennen zij hier nieuwe crossovers en speelse samenwerkingen in hybride ruimtes.

Deze geluidsinstallatie is ontworpen in samenwerking met elektronisch muzikant Mathijs de Valk. Je hoort hierin alle interviews terug die Maria Mihailova hield met diverse Weespers. Hun stemmen vervlochten als water door het landschap Wesepe, Wispe, Wesopa, weideland waardoor water stroomt.

“Karlijn Hamer’s werk is uniek en valt het beste te omschrijven als een muzikale trip. Met reminiscenties naar Björk of Laurie Anderson creëert zij sferische installaties waarin de bezoeker dwaalt door landschappen van klank. Het resultaat is een haast spirituele ervaring die een volstrekt eigenzinnige vorm van muziektheater oplevert.” (commissie Operadagen Award 2019).

Karlijn Hamer (www.karlijnhamer.nl)

Beeld William van der Voort

KUNST HERMAN LAMERS S W T

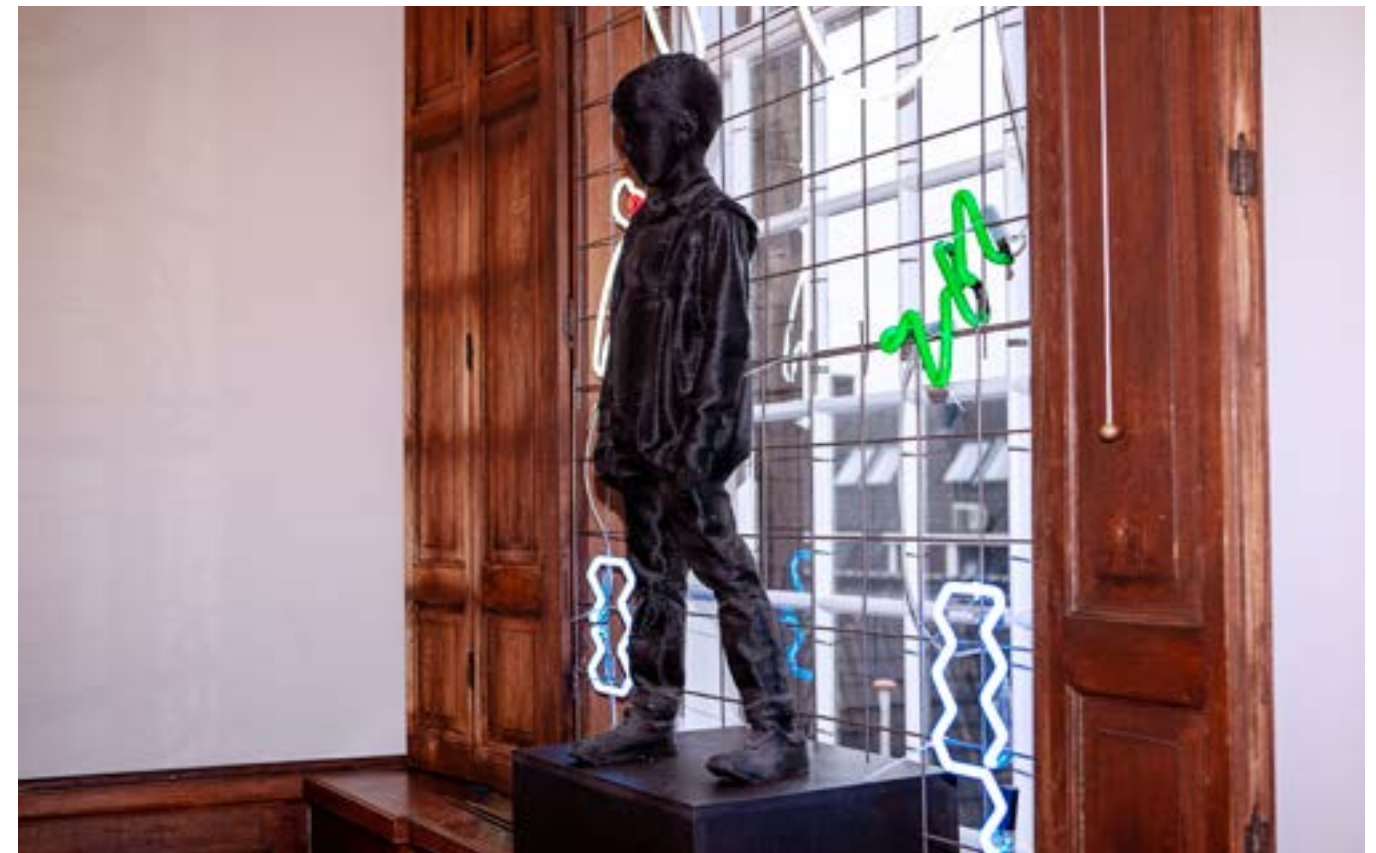

Beeld Petra Noordkamp

'Mijn jeugd jaren tot mijn twaalfde heb ik doorgebracht in Weesp. Ik woonde op de Oude Gracht 85 als zoon van de melkboer Lamers. Omdat ik ook mee moest helpen met het bezorgen van melk aan de deur kwam ik in alle wijken van de stad. Daarnaast zat ik op de katholieke school Petrus Canisius en ging ik toen vaak naar de kerk. Deze jeugd jaren vormen uiteraard de basis van mijn leven. Met dat gegeven wil ik met de twee verhalende neonwerken voor de ramen in Museum Weesp de verbinding met mijn geboortestad en de Weespers eren.

Ik maak objecten en ruimtes waardoor mensen gaan nadenken over hun positie, ervaringen en de betrouwbaarheid van waarnemingen en herinneringen. Wat zie ik en wat wil ik zien? Ik hou van de onbereikbare autonome werelden van dieren, wiskunde, quantummechanica en intuïtie en onze onhandige relatie daarmee. Daarin zitten veel overeenkomsten met mijn verhouding tot beeld maken. Ik voeg een verhaal toe aan de ruimte. De aanwezigheid van iets zonder te begrijpen wat het echt betekent en de (on)mogelijkheid van contact vind ik interessant. Ik maak simpel verwarrend en geef afwezigheid betekenis.

Ik onderzoek de betekenis mogelijkheden en functies van de aanwezigheid van het beeld in een omgeving. Het beeld voegt aan de ruimte een nieuwe interpretatie toe en is daardoor een confrontatie met de aanwezige architectonische identiteit. Doel van mijn werk is de betrokkenheid van de toeschouwer direct of indirect bij het beeld en de ruimte te activeren. De aspecten "tijd" en "de aanwezigheid" zijn belangrijke conceptuele aspecten in mijn werk geworden.'

KUNST

GODA ŽUKAUSKAITĖ EN DONATA KUKYTĖ

Beeld Donata Kukytė

Goda Žukauskaitė is een dans- en performancekunstenaar. Ze begon met dansen en acteren toen ze acht was in haar thuisland Litouwen. In 2018 studeerde ze af aan de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten. Sindsdien heeft ze gedanst bij gezelschappen zoals Kalpanarts (NL) en Schweigman& (NL), en heeft ze samengewerkt met verschillende onafhankelijke artiesten en organisaties in Nederland en Litouwen.

Goda creëert haar eigen werk binnen het onderzoekskader van Performative Reality, met als focuspunt duur en uithoudingsvermogen. Ze heeft optredens gedaan die in lengte variëren van 4, 9, 12, 15, 36 tot zelfs 78 uur. Haar werk is over de hele wereld gepresenteerd: Litouwen, Nederland, Italië, India, Frankrijk, de VS en meer.

In 2021 werd Goda genomineerd voor de Danscategorie van de Piket Kunstprijzen (NL) en ontving in 2023 de titel van Most Enticing Embodied Energetic Performer bij de We Are Public Awards. Als medeoprichter van Platform Nexus op Het Domijn, Weesp, werkt ze aan een ruimte gewijd aan creatief onderzoek.

Donata Kukytė is een Litouwse fotografe, gevestigd in Nederland. Ze is geïnteresseerd in mensen en beweging. Haar foto's leggen de complexiteiten en dynamiek van gezichten en lichamen vast, beïnvloed door de ruimtelijke context waarin ze zich bevinden.

Voor het project ONGEKEND.WEESP werken Goda en Donata samen aan de fotoexpositie "Moving Bodies", een ode aan menselijke verbondenheid in Weesp. Een fotoreeks waarin de bewegingen en verbindingen van mensen worden vastgelegd. Tijdens de fotosessies worden mensen uitgenodigd om hun emoties en energie te uiten, en de verbinding met anderen te ontdekken terwijl ze samen bewegen.

'Ons doel is om foto's te maken die een puur gevoel van verbonden mensen, gedeelde energie en samenzijn kunnen overbrengen en de essentie van deze gedeelde ervaring vast te leggen. In de magie van beweging vinden mensen de kans om zichzelf en elkaar op een zintuiglijke manier te leren kennen, verwijderd van de grenzen van verbale communicatie. In hun gedeelde ervaring ontstaat een dieper begrip voor elkaar, en de mogelijkheid om de buurman niet alleen te zien, maar ook te horen en te voelen als een metgezel die de ruimte en energie met jou deelt. De verbondenheid en betrokkenheid, die juist zo typerend voor Weesp zijn.'

www.godacome.com
www.donatakukyte.com

MUSEUM WEESP

De collectie van het museum bestaat uit de grootste verzameling Weesper porselein, een uniek overzicht over de geschiedenis van de Van Houten chocoladefabriek en andere voorwerpen uit het verleden die 'het verhaal van Weesp' vertellen.

Museum Weesp is te vinden op de tweede verdieping van het stadhuis van Weesp, een Rijksmonument dat gebouwd is tussen 1772 en 1776. De monumentale Burgerzaal is geornamenteerd met rijk stucwerk van de architect, Jacob Otten Husly. Een bezoek meer dan waard.

HET SLAVERNIJVERLEDEN VAN WEESP

DOOR CHRISTIAN PFEIFFER

GEZICHT OP DE KERK TE WEESP.

In de geschiedschrijving kijken we gelukkig ook steeds vaker naar verhalen met een ander perspectief. Ook Weesp heeft zwarte bladzijden, zeker als het gaat op het gebied van slavernij. Goed onderzoek is echter nog nodig.

Het is goed om te beseffen dat we nog maar weinig weten van het slavernijverleden van de stad. Wel weten we dat er aanwijzingen zijn dat Weespers in het verleden direct of indirect betrokken zijn geweest bij de handel in tot slaafgemaakten. Laten we die aanwijzingen eens aflopen. Weesp heeft als handelsstad vanaf het einde van de middeleeuwen voornamelijk binnenlandse handel gedreven. Daarmee werd veel geld verdiend. In de zeventiende eeuw groeide de stad onder de rook van Amsterdam snel, bijna voornamelijk doordat in de wereldhaven die Amsterdam werd, een grote behoefte bestond aan producten die in Weesp werden gemaakt, zoals onder meer bier en jenever. De schepen van de Verenigde Oostindische Compagnie en later de West-Indische Compagnie vormden een dankbare afzetmarkt.

We weten ook dat de elite die in Weesp geld verdiende, deels zelf weer uit Amsterdam kwam. De twee steden zijn economisch altijd zeer verbonden geweest. Rijke families dreven zowel handel in Amsterdam als in Weesp. Dat een deel van het geld van die handel werd verdiend met geld uit de koloniën, kan bijna niet anders. Nu de digitale archieven zich steeds meer openen, onder meer via het project Alle Amsterdamse Akten, komen ook de namen van Weesper families bovendien. Al moeten we dat laatste wel minder honkvast zien dan vandaag de dag. Weesp werd in haar geschiedenis meerdere malen bijna volledig verlaten vanwege hongersnood en oorlog, de laatste keer in het Rampjaar 1672. Wat maakt je dan een echte Weesper?

Hugenoten

Vanaf de achttiende eeuw krijgen we een duidelijker beeld van de bewegingen van het kapitaal. Het zijn de gevluchte Hugenotenfamilies d'Arrest, Thuret en De la Fontaine die opduiken met enorm veel kapitaal en zich al investerend al snel tot de Weesper elite gerekend kunnen worden. De namen van deze families duiken op in de Amsterdamse archieven en van de familie d'Arrest en Thuret is bekend dat zijn actief investeerden in de VOC en WIC. Een andere belangrijke aanwijzing dat slavernij een rol speelde in de Weesper samenleving is het verhaal van Christiaan van der Vegt, de Afrikaanse bediende van de burgemeester Abraham d'Arrest. Hij werd onder dwang meegenomen en komt via het stadhouderlijk hof in Weesp terecht. (zie ook: www.hoeheetechristiaan.nl)

Schilderij

Ook is er het schilderij van Gravin van Gronsveld-Diepenbroinck-Impel, dat in het Weesper stadhuis hangt, de echtgenote van graaf Van Gronsveld-Diepenbroinck-Van Impel, de investeerder achter het Weesper porselein. Op dat schilderij staat een jongen als bediende afgebeeld. De gravin woonde niet in Weesp, maar het feit dat de bediende is afgebeeld geeft wel aan hoe 'gewoon' het bij de elite was om dit te tonen.

Jan Schimmel

Een derde aanwijzing ligt in de rol van de vader van burgemeester Jan Schimmel, zoon van Jan Schimmel die in de 18e eeuw veel fortuin maakte als koopman op Sint Eustatius. Het eiland is in die tijd een van de eilanden waar slavernij veelvuldig voorkwam. Schimmel sr. is onder meer agent van de Middelburgsche Commercie Compagnie, die tot de nek in de slavenhandel zaten. Hij schrijft er zelf over in correspondentie. De familie Schimmel verdiende een centje bij doordat ze (deels) eigenaar waren van het Weesper jenevermerk Anker en de jenever op Sint Eustatius verkocht. De latere Weesper burgemeester Jan Schimmel wordt op het eiland geboren en komt op zijn veertiende samen met de rest van de familie naar Weesp. Hij gaat niet zijn vader achterna en wordt uiteindelijk rechter en uiteindelijk in 1838 burgemeester van Weesp. Vader Jan Schimmel senior is een directe link tussen Weesp en het eiland Sint Eustatius waar de slavenhandel prominent aanwezig was. Ook de familie Van Thol vertrok in die tijd vanuit Weesp om te werken op Surinaamse plantages.

Onderzoek nodig

Het zijn slechts puzzelstukjes, maar duidelijke aanwijzingen dat ook de slavenhandel in Weesp een rol heeft gespeeld. Misschien zijn bepaalde gevels aan de Hoogstraat wel met verkeerd verdiend geld gebouwd.

Misschien is het fundament onder het vermogen dat de Weesper families in 1772 op tafel legden om het imposante stadhuis te bouwen, een verkeerd verdiend fundament. Onwaarschijnlijk is het wel dat het om enorme geldstromen gaat, want anders hadden we dat al geweten. Het meeste geld in Weesp is eerlijk verdiend en niet met mensenhandel, zoals we het nu overzien.

Misschien als we in de toekomst de namen van de regentenfamilies uit de 17e en 18e eeuw: d'Arrest, Van Marcken, Peelen, Thuret, Bellaar, Vastwijk, Schouten, De la Fontaine en Van der Poort door de archieven halen we een heleboel te weten komen. Een noot van bezinning is daarbij op zijn plaats. Voordat we het hele verhaal weten is het makkelijk oordelen en dat is in het licht van de geschiedenis altijd makkelijk. Alleen goed e

Bronnen:

Burgemeesters van Weesp en Weesperkarspel in de 19e eeuw, H.J. Over de Linden
Weesper molens, G. S. Koeman-Poel
Hoe heette Christiaan?, A. Van der Vegt.

Gravin van Gronsveld (1754) met bediende. Foto: Christian Pfeiffer, collectie: Museum Weesp

Burgemeester Jan Schimmel jr., zoon van Jan Schimmel sr., die onder meer agent van de Middelburgsche Commercie Compagnie. Foto: Christian Pfeiffer, collectie: Museum Weesp

KUNST, VERBINDING EN HOOP

ERIC HAGE

‘Alles wat onderweg troost, heling en verbinding kan bieden, dat is waar mijn werk zich op richt. En dat hoop ik nog lang te kunnen doen.’

Het begin

Sinds 1999 is Eric Hage werkzaam in Weesp. Zij begon als grafisch kunstenaar, voornamelijk met persoonlijk werk, gericht op het overwinnen van een achtergrond van seksueel misbruik. Tussen 1999 en 2001 heeft ze drie exposities georganiseerd op verschillende locaties om meer bewustzijn over dit probleem te creëren en het gesprek erover op gang te brengen. Daarna heeft ze zich gedurende verschillende jaren gericht op fotografie in diverse stijlen, variërend van portretten, zoals de serie ‘WOMAN’, waarin ze vrouwen hielp die nooit gefotografeerd wilden worden om hun angsten te overwinnen en hun zelfvertrouwen te vergroten door ze als zichzelf op de foto vast te leggen; tot uitvaartfotografie en memorabiliafotografie, waarbij ze voorwerpen heeft gefotografeerd die na een overlijden overblijven en sterk verbonden zijn met de persoon, zoals brillen, hoeden en werk- of hobbybenodigdheden.

Fysieke uitdagingen

Vanwege een erfelijke zenuwafwijking is Eric beperkt in haar dagelijkse activiteiten en maakt ze gebruik van een rolstoel. Omdat fotografie fysiek te zwaar werd, heeft ze zich meer gericht op andere oude liefdes, te beginnen met kalligrafie, later uitgebreid met tekenen, illumineren (werken met bladgoud in teksten en tekeningen), boekbinden en leer bewerken. Op haar 40ste behaalde ze haar diploma grafische vormgeving aan het Grafisch Media Instituut in Amsterdam, wat haar de kans gaf om haar pad als kunstenaar verder te verdiepen en als grafisch vormgever aan de slag te gaan.

Troost en verbinding als motivatie

“De belangrijkste leidraad in mijn werk is altijd contact met anderen geweest. Ik streef ernaar om zware, complexe of pijnlijke onderwerpen bespreekbaar en zichtbaar te maken en troost te bieden door middel van mijn kunstwerken. Mijn focus ligt voornamelijk op het creëren van kunstwerken die troost bieden.”

Vrijwilligerswerk

Als vrijwilliger van de Synagoge Weesp heeft Eric jaren geleden de taak op zich genomen om culturele activiteiten via een website bij een breder publiek bekend te maken. Door het ontwikkelen van een huisstijl slaagde ze erin om een groter publiek te bereiken, wat resulteerde in meer activiteiten. Sinds de oprichting is zij ook lid van de kerngroep van het Cultuurnetwerk Weesp, waar ze de kunstenaars van Weesp vertegenwoordigt en medeverantwoordelijk is voor de online aanwezigheid.

“Verbinding en kennisoverdracht vormen een rode draad in al mijn activiteiten. Vorig jaar heb ik een lezing gegeven in de OBA over kalligrafie en illumineren in verschillende stijlen. Tijdens Weesp Gastvrij, bij Juwelier de Vries, heb ik een demonstratie gegeven van het werken met bladgoud.”

Exposities in Weesp en landelijke musea

Eric doet al meer dan 10 jaar mee aan Weespers aan de Wand, waarvoor ze onder andere ook de fotomobile fotowedstrijden heeft georganiseerd. Daarnaast kreeg ze de kans om in 2012 als vrijwilliger en kunstenaar voor het eerst een maand lang in de Synagoge te exposeren tijdens de zomer, wanneer deze normaal gesloten is. Het succesvolle initiatief heeft vijf jaar geduurd, waarbij ze tijdens de exposities altijd zocht naar manieren om interactief met het publiek in contact te komen en hen te boeien. Ze maakte bijvoorbeeld kunstwerken met LED-lichtjes waarmee mensen konden spelen en experimenteren, leerde bezoekers kalligrafie of het vouwen van origami kraanvogels. Ook liet ze hen architectuur maken met kikkererwt en tandenstokers. Het hoofddoel van het opstellen van de Synagoge was altijd om de bijzondere sfeer van de Synagoge voelbaar te maken voor het publiek.

Sinds 2012 is haar werk zes jaar op rij geselecteerd voor de landelijke Zomerexpo. Met een van de 250 geselecteerde werken mocht ze in het Gemeentemuseum Den Haag exposeren. Haar werk over het thema ‘Aarde’ werd zelfs getoond in de tv-serie AVRO’s Kunstuur. De laatste drie Zomerexpo’s vonden plaats in museum De Fundatie in Zwolle. Voor de de Klimaatexpo van vorig jaar bracht ze werk in over met uitsterven bedreigde diersoorten. Daarnaast was haar werk te zien in Ruinen, waar tegelijkertijd een expositie plaatsvond over klimaat.

Indië-Herdenking in Weesp

In 2013 had Eric een Japanse kunstenaar uitgenodigd om de Japanse Vredesdag op 6 augustus te vieren in de Synagoge. Voorzitter Frida Bodisco en Eric Hage kwamen tijdens deze viering tot de conclusie dat het hoog tijd was voor een Indië-Herdenking in Weesp. Gezien hun persoonlijke connecties met het Indische erfgoed – Eric is een tweede generatie Indische Nederlander, was dit het geschikte moment. In de herdenking vloeiden de drie grote lijnen van de Tweede Wereldoorlog samen. Een van de lijnen was 1000 Japanse kraanvogels, gerelateerd aan de Japanse cultuur en de herdenking van Hiroshima. Een andere een Indische voorouderdans door kunstenaar en danseres Shelly Lapre in de Synagoge van Weesp. Sindsdien wordt de Indië-Herdenking jaarlijks gehouden in Weesp.

Nog veel meer projecten

Samen met Lia Hagen van Stichting Alzheimer Weesp lanceerde ze in 2018 een project met reageerbuisjes, waarbij mensen met Alzheimer, hun mantelzorgers, familie en verzorgers werden uitgenodigd om een ‘zelfportret’ te maken. Het doel was om meer bewustzijn te creëren over de gevolgen van Alzheimer, niet alleen voor de betrokkenen zelf, maar

ook voor hun families en de mensen eromheen. Het werk werd voor het eerst tentoongesteld in het stadskantoor.

In 2022 maakte Eric samen met kunstenaar Guus van den Heuvel het prentenboek ‘De Droommaker’, geïnspireerd door beelden van gevonden materialen. Het boekje wil bijdragen aan het verspreiden van al het moois over de wereld.

Eric heeft ook aandacht besteed aan (rolstoel-)toegankelijkheid in Weesp en ontwikkelde een serie stickers om mensen de weg te wijzen naar toegankelijke plekken in gebouwen. Hoewel dit veel enthousiaste reacties heeft opgeleverd, zijn er nog geen concrete acties ondernomen. Desondanks blijft Eric zich inzetten voor het belang van toegankelijkheid in Weesp.

De toekomst

“Ik hoop mijn vrijwillige en kunstactiviteiten nog lang voort te zetten. In de afgelopen ruim negen jaar heb ik mijn werkzaamheden uitgevoerd in mijn eigen atelier aan het Verlengd Buitenveer. Momenteel herbergt het terrein van het voormalige autobedrijf de Baan vier kunstenaars, vier restaurateurs die zowel voor privé-opdrachtgevers als grote klanten zoals het British Museum in Londen werken, twee decorbouwers, een meubelmaker en een rijdende barista met zelfgebouwde foodtrucks die festivals van eten en drinken voorziet. We zijn eindelijk de creatieve plek geworden die we altijd al wilden zijn en hebben geweldige plannen die Weesp en omgeving veel plezier zullen bezorgen.”

“DE BELANGRIJKSTE LEIDRAAD IN MIJN WERK IS ALTIJD CONTACT MET ANDERE GEWEEST. IK STREEF ERNAAR OM ZWARE COMPLEXE OF PINLIJKE ONDERWERPEN BESPREEKBAAR EN ZICHTBAAR TE MAKEN EN TROOST TE BIJEN DOOR MIDDEL VAN MIJN KUNSTWERKEN.”

VAN KIEV TOT WEESP

VEERKRACHT EN VERLANGEN
NAAR EEN VREEDZAME WERELD

Sinds het begin van de oorlog in Oekraïne vangt de gemeente Amsterdam vluchtelingen op, in samenwerking met verschillende hulpverlenende organisaties. De Regenboog Groep biedt opvang aan bijna 400 Oekraïense vluchtelingen op twee locaties in Weesp. Er is 24 uur per dag begeleiding en beveiliging aanwezig in de panden. De medewerkers bieden professionele hulp en ondersteuning, zodat de nieuwe bewoners zich weer kunnen richten op hun toekomst.

In de opvanglocatie aan het Van Houten Industriepark, ontmoette ik Annelies Westra en Iryna Syrota uit Kiev. Annelies zet zich al haar hele leven in voor vluchtelingen en mensen in nood. Zij verhuisde ruim 50 jaar geleden van Brabant naar Weesp. Niet alleen vanwege haar werk, maar ook vanwege de rijke geschiedenis van de stad. Annelies ontdekte dat haar betovergrootvader ooit een smederij in Weesp runde in de achttiende eeuw. Het was een grappig toeval dat haar moeder ook banden had met Weesp door haar voorouders. Toen Annelies haar verhaal deelde met haar schoonmoeder, bleek dat ook haar wortels diep verankerd waren in de geschiedenis van Weesp. Beide moeders, van verschillende families, hebben ongetwijfeld elkaars voorouders gekend.

**“DE BETROKKENHEID VAN
DE MENSEN IN WEESP IS
HARTVERWARMEND.”**

Annelies werkte ruim 45 jaar als docent beeldende vakken in het voortgezet onderwijs, met haar hele ziel en zaligheid. Kennis overdragen en mensen helpen is haar passie. Zo helpt zij momenteel Zoia, een Oekraïense leerkracht, met de taalles aan de Oekraïners op de locaties in Weesp. Samen met andere betrokkenen zet zij zich in om de kinderen een warm welkom te heten met leesboekjes en geschiedenislessen, maar ook met liefde en zorg.

“De kinderen hebben niet alleen verschillende achtergronden en ervaringen, maar ook een emotioneel beladen reis achter de rug. Ze hoeven niet de vaderlandse geschiedenis uit hun hoofd te leren, maar een beetje kennis maakt hun nieuwe thuis begrijpelijker.” Annelies deelt mee in de intensiteit van hun ervaringen. De gedachte aan kinderen die een nieuwe taal en cultuur moeten omarmen, raakte haar diep.

Vanuit haar vrijwilligerswerk kruiste haar pad met dat van Ludmila, die gevlucht was uit Oekraïne. Een ontmoeting die aanvankelijk vreugdevol was, maar tragisch eindigde. Ludmila overleed kort na haar aankomst in Weesp, waardoor haar zoon alleen achterbleef. Het was een aangrijpende gebeurtenis die Annelies diep raakte, maar ook een kans bood om haar medemens bij te staan.

Kort erna ontmoette Annelies Iryna en dat resulteerde in een hechte vriendschap. Iryna is weduwe. Op een dag, nadat ze haar baan in Kiev verloor en de spanningen in haar thuisland toenamen, besloot Iryna het roer om te gooien. Zij pakte haar spullen, nam afscheid van haar familie, haar volwassen kinderen en kleinkinderen en waagde de sprong naar het onbekende. Haar reis bracht haar naar Amsterdam. In het begin was alles overweldigend. De cultuurschok, de vreemde taal, de nieuwe omgeving. Iryna voelde zich als een vreemdeling in een vreemd land. Maar langzaam begon Amsterdam haar charme te tonen. De architectuur, de grachten, alles was anders, maar op een mooie manier.

Vanuit Amsterdam kreeg Iryna een plek in het opvangcentrum in Weesp waar ze Annelies ontmoette. “Annelies is een engel, een prachtig mens; attent, betrokken en warm” zegt Iryna vol liefde. Tijdens de eerste ontmoeting ontdekte Annelies dat Iryna bijna jarig was. Zij nam haar mee naar een rustig restaurant aan de oever van de Vecht en trakteerde haar op taart. Dit gebaar van vriendelijkheid raakte Iryna diep en het maakte haar verblijf in Weesp des te warmer. “Ondanks dat ik geen Nederlands spreek, alleen een beetje basaal Engels, communiceren wij via een vertaler, of via de app en dat gaat hartstikke goed. Wij lopen door de stad, gaan naar de markt, of drinken koffie met de mensen van de kerk. De betrokkenheid van de mensen in Weesp is hartverwarmend.”

Ondanks de rustige omgeving en goede voorzieningen moet Iryna bekennen dat ze haar geboorteland mist. Zij maakt zich constant zorgen over haar familie daar, vooral haar zoon die zich regelmatig aan het front bevindt om voorraden en medicijnen te leveren, te midden van de gevechten.

Tot slot deelt Iryna haar hoop op een betere toekomst en hoop op vrede in Oekraïne, waarbij ze benadrukt dat positieve gedachten de weg wijzen naar een positieve toekomst.

Het verhaal van Annelies en Iryna weerspiegelt de kracht van gemeenschap, veerkracht en het verlangen naar een vreedzame wereld.

VAN BALANS TOT BLOEI: DE FILOSOFIE ACHTER HET SPORTINSTITUUT VAN WEESP

GABY LOVERS EN BURTON DAAL

In het Sportinstituut van Weesp, waar toewijding aan gezondheid en welzijn de drijvende kracht is, sprak ik Burton Daal en Gaby Lovers. Burton is een voormalig beroepsmilitair, geboren op het zonnige Curaçao, en heeft over de hele wereld kennis opgedaan op het gebied van gezondheid. Gaby Lovers komt uit de rondvaartwereld in Amsterdam. Als ervaren ondernemer neemt hij de zakelijke leiding van het instituut voor zijn rekening. Rond zijn vijftigste wilde hij iets anders doen en nam hij afscheid van de rederijwereld van Amsterdam. Burton en Gaby besloten om vorm te geven aan hun kennis en overtuigingen: een plek creëren waar de focus ligt op het leren over de werking van het lichaam. Deze overtuiging vormt de basis van hun missie: mensen helpen gezond te worden en te blijven.

Wat is jullie relatie met elkaar en Weesp?

Burton: Ik ben geboren op Curaçao en heb door mijn beroep veel gereisd. Mijn keuze voor Weesp kwam door de nabijheid van Amsterdam voor de studie van mijn dochter en het voetballen van mijn zoon bij Ajax. Ik woon er nu al jaren met veel plezier. Via onze kinderen en voetbal kennen Gaby en ik elkaar al best lang.

Gaby: Ik wilde weg van de drukte van Amsterdam en Weesp voelde gelijk goed. Wij kennen elkaar inderdaad al jaren. Tijdens de coronapandemie hebben wij veel samen getraind. Uiteindelijk hebben wij besloten om dit Sportinstituut op te richten.

Wat is jullie werkwijze? Wat maakt jullie anders?

Burton: We zijn geen medici, maar we richten ons op het herstel van het lichaam. Wij hebben mensen met post-COVID behandeld. Er zijn mensen die elders zijn uitbehandeld en hier herstellen. De begeleidingen zijn voornamelijk één op één. Je moet de persoon leren kennen en weten wat ze nodig hebben. Iedereen heeft verschillende behoeften. Geen standaardschema's, maar aandachtige begeleiding op basis van individuele behoeften. Mensen beter zien worden is het mooiste wat er is.

Gaby: Wanneer mensen hier komen, geven wij ze aandacht en liefde en wij helpen ze met hun doelstellingen. Ik word blij als ik iemand met een glimlach zie vertrekken. Het verschil tussen hun binnenkomst en vertrek is soms als dag en nacht. Ons idee is om al die transformaties op een grote fotowand te zetten. Wij hebben hier zo veel mooie verhalen meegemaakt. Er is een dame die ooit aan de linkerkant van haar hersenen een bloeding heeft gehad. Zij kon niet meer lopen en wist zelfs haar eigen naam niet meer. Dag na dag werd zij door ons begeleid om haar spieren opnieuw

te leren bewegen en haar glimlach werd elke keer breder. Zij kan nu zelfstandig op de fiets komen, een enorme verbetering. Dit geeft zo veel voldoening. Daarnaast hebben wij ook mensen met post-Covid geholpen. Het is bijzonder om te zien hoe mensen, die uitbehandeld waren, herstel ervaren en hun levenskwaliteit verbeterd. De focus ligt op het herstellen van de thoraxfunctie; de samenwerking tussen de longen, het hart en het middenrif. Het gaat erom dat het lichaam constant zuurstof naar het hoofd kan transporteren, wat essentieel is voor herstel. Dat betekent dat het centrale zenuwstelsel communiceert met het hele lichaam. Maatwerk is bij ons de sleutel.

Burton: We richten ons op het herstellen van de basis, het opbouwen van kracht en het herstellen van de samenwerking tussen de spieren.

Zijn er nog andere aspecten aan jullie benadering?

Burton: Ja, we willen mensen bewust maken van het feit dat gezondheid niet alleen afhangt van externe factoren en mensen, maar ook van hun eigen betrokkenheid. Wij willen dat mensen begrijpen dat ze niet alles aan anderen kunnen overlaten, maar actief betrokken moeten zijn bij hun eigen gezondheid.

Gaby: En het gaat verder dan alleen fysieke gezondheid. Het gaat om het leren begrijpen van je eigen lichaam, het voelen van de signalen die het geeft, en het opbouwen van een duurzame relatie met je eigen welzijn. Wij geloven sterk in het in balans brengen van het hele welzijn van een persoon. Naast het fysieke aspect gaat het ook om de gevoelens en emoties in balans te houden.

“HET OPBOUWEN VAN EEN GOEDE BASIS IS DE FUNDERING VOOR VERDERE VOORUITGANG.”

Het lijkt erop dat jullie een filosofie/levenswijze aan het ontwikkelen zijn?

Burton: Dat klopt. Te vaak merken we dat mensen niet echt een relatie met hun lichaam hebben. Wij beginnen met het opbouwen van een goede basis. Dit is de fundering voor verdere vooruitgang. Het bewustzijn van balans en de training om het lichaam de kans te geven te groeien en zich te ontwikkelen. De volgende stap is het begrijpen van je lichaam en je lichaamsreacties. Daarnaast benadrukken we het belang van het voelen van het lichaam, omdat communicatie met het lichaam plaatsvindt via gevoel, niet alleen via gedachten.

Wat is belangrijk voor een effectieve workout?

Gaby: Doordat ik de afgelopen jaren zoveel van Burton heb geleerd en zelf heb ervaren, valt het mij op dat op veel sportscholen verkeerd wordt getraind. Mensen lijken willekeurig gewichten op te tillen zonder een idee van wat ze aan het doen zijn. Hoewel de grote spiergroepen belangrijk zijn, spelen de kleinere omliggende spieren een cruciale rol bij de omvang en kracht van de grote spiergroepen. Als deze kleine spieren niet goed worden getraind, zoals velen dat nalaten, kan het hele lichaam uit balans raken. Het is belangrijk om aandacht te geven aan alle spiergroepen.

Naast de vele bijzondere ontmoetingen hier in het instituut of erbuiten, is er iemand anders wie jullie is bijgebleven?

Burton: Na mijn opleidingen bij de marine heb ik ook de opleiding Master Fitness in de Verenigde Staten gedaan. De opleiding is te volgen bij ISSA (International Science and Sports Association). Als onderdeel van de opleiding moet je ook praktijkervaring opdoen. Ik was met een bevriende advocaat in Cuba en hij had geregeld of ik een presentatie kon geven voor Fidel Castro. De presentatie had te maken met **“I am, I want, I can”**. Toen ik klaar was met die presentatie zei Castro dat hij het interessant vond, maar dat er geen budget voor mij was. Toen vroeg ik aan hem of ik praktijkervaring kon opdoen in een van zijn revalidatiecentra. Hij stemde daarmee in en zo kreeg ik de kans om 9 maanden met patiënten te werken die niet konden lopen. Mijn benadering, gericht op de wisselwerking van het hele lichaam, werd opgemerkt door artsen en ik kon doorgaan met mijn behandeling.

De ervaring met Fidel Castro opende de deuren voor mijn concept van “sane corpus discipline”, dat zich richt op het samenspel van het lichaam als geheel. Mijn benadering is gebaseerd op het idee dat het lichaam een wijsheid bezit en dat bewustwording en bewuste opdrachten het lichaam kunnen helpen herstellen. De ontmoeting met Fidel Castro en de daaropvolgende ervaringen in Cuba hebben mijn inzichten en benadering verder gevormd.

Gaby: Ook heel bijzonder; Er traint hier een stel van 90 bij ons twee keer per week. Ze zijn eigenlijk onze ambassadeurs. Het is geweldig om te zien.

Wat houdt de toekomst voor jullie en Weesp in?

Gaby: Voor het instituut willen wij ook groepstrainingen voor de jeugd gaan aanbieden, vechtsporten en op den duur meditatie en lezingen. Mijn ondernemershart zorgt ervoor dat ik steeds verder kijk en Burton zorgt voor de balans. Wij willen dezelfde persoonlijke aandacht blijven geven en ons focussen op het helpen van mensen.

Na de fusie met Amsterdam merken wij een toename in de procedures en regelgeving en daar weet ik alles van, na mijn jaren op het water in Amsterdam. Verder zie je dat Weesp eigenlijk qua infrastructuur en sociale voorzieningen nog niet klaar is voor de grote toestroom nieuwe bewoners. Ik hoop dat Weesp zijn eigen identiteit weet te behouden.

Burton: Ik waardeer de rust van Weesp en hopelijk gaat dat niet verloren. Amsterdam en de reuring zijn om de hoek en ik hoop dat Weesp haar eigen energie weet te behouden.

‘GEZONDHEID
BETEKEN
VOOR ONS NIET
ALLEEN FYSIEKE
KRACHT, MAAR
EEN SAMENSPEL
VAN LICHAAM EN
GEEST.’

DANSEND DOOR HET LEVEN

BANU SAHAN

Beeld Maarten Albrecht

Banu, geboren in Duitsland met Turkse ouders, heeft 13 jaar in Spanje gewoond voordat ze met haar familie naar Weesp verhuisde, net voor het begin van de Coronapandemie. Momenteel geeft ze danslessen in Weesp.

Wanneer ze spreekt over haar achtergrond, is Banu's passie duidelijk. Geboren in Solingen, studeerde ze architectuur in Kiel, gelegen in Noord-Duitsland. Haar dansreis begon op de jonge leeftijd van vier met ballet, ondanks de aanvankelijke uitdagingen met een niet zo goede leraar. Op tienjarige leeftijd ontdekte ze haar liefde voor popmuziek en streetdance, en vond uiteindelijk haar hart in streetdance en hiphop op een lokale dansschool. Terugkijkend op haar verleden herinnert ze zich haar vroege start als dansleraar in een jeugdclub op veertienjarige leeftijd, waar ze haar passie deelde met verschillende leeftijdsgroepen, waaronder kinderen, volwassenen, zwangere vrouwen en ouderen.

Een van de hoogtepunten uit haar danscarrière was haar deelname aan de opening van de filmpremière van Michael Jackson's 'This Is It' in Madrid in 2009. Ze beschrijft het evenement als een magische ervaring, gevuld met energie, adrenaline, betoverende muziek en sfeer. Bovendien herinnert ze zich graag dat ze deel uitmaakte van de openingsshows voor bekende merken zoals Nike en Adidas.

Banu wordt emotioneel als ze praat over haar betrokkenheid bij projecten met kwetsbare kinderen, met als doel hen een gevoel van acceptatie en vreugde te bieden door middel van dans. "Het maakt niet uit hoe je danst of wat je danst, het gaat gewoon om dansen en acceptatie. Dit was een van de meest uitdagende en mooie werken die ik heb gedaan," zegt ze.

Ze herinnert zich ook haar ervaring met lesgeven aan de Universiteit van Kiel, waar haar studenten meestal jongvolwassenen waren, maar op een dag een 72-jarige vrouw zich inschreef voor haar danslessen. Banu voelde zich trots dat ze haar zich thuis liet voelen tussen de jongere studenten, waarbij ze benadrukte hoe belangrijk dat moment voor haar was.

Net voor de pandemie verhuisde Banu met haar familie naar Weesp. Het aanpassen aan hun nieuwe leven was moeilijk, vooral vanwege de isolatie door de pandemiemaatregelen. Het gebrek aan sociale contacten was uitdagend, maar na verloop van tijd vonden ze hun ritme en ontdekten ze de warmte en gezelligheid van Weesp en haar inwoners, dat alles beter maakte.

"Wanneer ik muziek hoor, begint mijn creativiteit meteen te stromen. Het maakt niet uit waar ik ben, in een winkel of op straat, ik begin gewoon te bewegen, en nieuwe bewegingen en choreografieën komen naar me toe. Dat is wat ik aan mijn studenten wil overbrengen. Beweeg, voel en geniet," legt ze uit.

Haar danslessen zijn voor iedereen, met de mogelijkheid om ze op te splitsen in beginners- en gevorderdengroepen voor volwassenen, terwijl ze zich richten op techniek en auditievoorbereiding voor kinderen. Wil je graag in beweging komen en erop los dansen, dan ben je bij Banu aan het juiste adres via www.soulsynclab.com.

"ALS IK MUZIEK HOOR, BEGINT MIJN CREATIVITEIT DIRECT TE STROMEN"

DE VISIE VAN MO OP DE SAMENLEVING

MOHAMMED BOUHALI

Mohammed of Mo, zoals hij door iedereen wordt genoemd, is een echte Weesper, met Marokkaanse roots. Hoewel hij in Naarden werd geboren is Mo een begrip in Weesp. Zijn cafetaria op de Slijkstraat is niet alleen een plek voor een lekker frietje, maar ook een plek om je hart te luchten en een wijs advies van Mo te krijgen.

In 2010, midden in de financiële crisis, besloot Mo om de bankwereld vaarwel te zeggen en nam hij cafetaria Intershacks over. Hij is niet alleen ondernemer, maar probeert ook een aanspreekpunt (een mentor) voor de jongeren te zijn in Weesp. “Ik probeer echt naar ze te luisteren en hun belangen te begrijpen. Ik ben ook betrokken bij activiteiten waar jongeren aan kunnen deelnemen, zoals voetbal. Tijdens die momenten probeer ik niet alleen over voetbal te praten, maar ook over belangrijke zaken, zoals de verkiezingen of andere maatschappelijke onderwerpen. Het is belangrijk om hen bewust te maken van wat er in de samenleving gebeurt.”

Mo weet, uit eigen ervaring, hoe belangrijk het is dat jongeren de tijd nemen om uit te vinden wat ze écht willen doen. Het lijkt erop dat ze vaak tijd tekortkomen, vaak door een onzorgvuldige planning. Er is zoveel afleiding, vooral door social media en technologische ontwikkelingen, dat ze soms niet de kans krijgen om na te denken over hun toekomst. “Het onderwijssysteem zou ook herzien kunnen worden. Sommige opleidingen zijn tegenwoordig te breed; Commerciële economie bijvoorbeeld. Ik heb nog nooit een vacature gezien met de tekst: “Gezocht commercieel econoom”. Jongeren moeten meer de tijd nemen om te ontdekken waar hun passies liggen, en als ze daar hulp bij nodig hebben dan moet die hulp beschikbaar zijn.”

Samenleving of Ik-leving

“Af en toe vraag ik me af of wij nog wel in een samenleving leven. Misschien is het tijd om dat woord te veranderen naar ik-leving. Als je het nieuws volgt, lijkt het erop dat iedereen denkt gelijk te hebben en dat automatisch betekent dat dan dat jij ongelijk hebt. Dat is behoorlijk heftig. Altijd die tweestrijd: als ik gelijk heb, heb jij ongelijk. Maar waarom kunnen we niet gewoon allebei gelijk hebben, of allebei een beetje gelijk of allebei ongelijk? Soms moet je gewoon je verlies kunnen nemen. Maar je merkt dat het empathisch vermogen vaak ontbreekt, bewust of onbewust, en dan wordt het al snel wat negatiever. Het is belangrijk om ook na een overwinning te kunnen zeggen dat we misschien een keer onterecht hebben gewonnen of ongelijk hadden, om als verliezer eerlijk te zijn en je verlies te erkennen, de ander terecht heeft gewonnen of gelijk heeft.”

Bewustwording en acceptatie

De tijden veranderen en de dialoog en omgangsvormen in de samenleving ook. Door steeds het gesprek aan te gaan probeert Mo te voorkomen dat jongeren in negatieve gedragingen vervallen. “Het begint allemaal met bewustwording en acceptatie. Ik probeer hen te laten begrijpen dat het oké is om van mening te verschillen en dat het niet altijd gaat om winnen

of verliezen. Het is belangrijk om negativiteit te vermijden en open te staan voor verschillende perspectieven. Een samenleving waarin mensen elkaar respecteren, ongeacht verschillen in mening of achtergrond. En vooral een plek waar jongeren de ruimte krijgen om te groeien, te ontdekken en positieve bijdragen te leveren aan de gemeenschap. Het lijkt alsof de jeugd vandaag de dag erg beïnvloed wordt door oppervlakkige en materialistische waarden en dat is iets waar ik me zorgen over maak. Ze worden blootgesteld aan een cultuur van excessen en overdaad, terwijl het belangrijk is om te waarderen wat je hebt. Soms lijken ze te streven naar beroepen die veel geld en status beloven, zonder echt te overwegen wat hen gelukkig maakt. Ze willen misschien een levensstijl zoals ze die op sociale media zien, in plaats van na te denken over wat hen voldoening geeft. Ik probeer hen bewust te maken van het belang van tevredenheid en het najagen van iets waar ze echt gepassioneerd over zijn. Ik wil dat ze begrijpen dat succes niet alleen gaat over materiële rijkdom, maar ook over persoonlijke vervulling. Sommigen staan open voor het idee en realiseren zich dat ze hun eigen pad moeten volgen. Anderen zijn nog steeds gevangen in de druk van sociale verwachtingen. Het is een uitdaging, maar ik blijf proberen hen positieve perspectieven bij te brengen.”

Wat jongeren kan helpen

“Het is belangrijk voor ouders om open gesprekken te voeren met hun kinderen en hen aan te moedigen hun passies te ontdekken. Ouders moeten een gezond evenwicht vinden tussen het stellen van doelen en het laten bloeien van de eigen interesses van hun kinderen. En bovenal, de nadruk leggen op het belang van geluk en voldoening in plaats van oppervlakkige prestaties.”

Onderdeel van Amsterdam

“Weesp is altijd een verbindingstad geweest met haar unieke ligging aan de Vecht en het spoornetwerk; op 15 minuten afstand van Amsterdam, Hilversum en Almere en een half uur van Utrecht. Dan hoop je natuurlijk dat, als je dan fuseert met een grote gemeente als Amsterdam, alles zo vlekkeloos gaat als mogelijk. Grote veranderingen gaan vaak gepaard met periodes van wennen. Na de fusie is de bureaucratie een stuk groter geworden en de besluitvorming duurt veel langer. Elke verandering is een beetje onwennig in het begin, maar wij gaan proberen er het beste van te maken.”

Wens voor Weesp

“Voor Weesp hoop ik op behoud van onze identiteit, ondanks eventuele veranderingen. Dat we een stad blijven die trots is op haar geschiedenis, haar verbindingen en haar unieke karakter. Weesp de stad binnen de gemeente Amsterdam. En natuurlijk, we blijven streven naar een duurzame en leefbare omgeving. We moeten koesteren wat we hebben en tegelijkertijd openstaan voor positieve veranderingen. Dat evenwicht vinden is cruciaal. Ik hoop op een toekomst waarin jongeren de ruimte hebben om te groeien, te leren en te gedijen. In een omgeving die hen ondersteunt, kansen biedt en waar ze zich veilig voelen. En laten we niet vergeten, het is ook belangrijk dat ze betrokken zijn bij beslissingen die hun toekomst beïnvloeden. En dit niet alleen voor hen, maar voor iedereen. We moeten streven naar een samenleving waarin iedereen gelijke kansen heeft en waarin we respectvol met elkaar omgaan.”

HET KLOPPENDE HART VAN WEESP

LIEKE WAGENAAR

Lieke Wagenaar is geboren en getogen in Weesp, het stadje dat zij altijd als fantastisch heeft ervaren. Zij had een geweldige jeugd, met veel buitenspelen, varen en zwemmen in de Vecht. Haar ouders hadden een woninginrichting, Wagenaar op de Slijkstraat, waar ze vroeger o.a. klein meubilair verkochten. In de voetsporen van haar familie zet Lieke nu samen met haar broer Frank het familiebedrijf voort. De winkel, gespecialiseerd in linnen en woninginrichting, is niet alleen een plek waar spullen worden verkocht, maar ook het kloppende hart van Weesp, waar mensen samenkomen, verhalen delen en elkaar ontmoeten.

De band met haar familie en de diepe wortels van Lieke in Weesp zijn voelbaar wanneer zij erover praat. Lieke draagt met trots bij aan het unieke karakter van haar geliefde stad.

“Waar wij nu onze zaak hebben, was vroeger de winkel van mijn oom en tante gevestigd. Ze waren gespecialiseerd in vloerbedekking en gordijnen en deden eigenlijk alles wat wij nu ook nog steeds doen op het gebied van woninginrichting. Destijds hadden ze wat meer op voorraad, maar je moet je voorstellen, zij hadden maar drie kleuren tapijt en een handvol valletjes. Er was veel handwerk en geborduurde decoraties voor de ramen. In 1990 ben ik hier begonnen, nadat ik eerst nog bij een groothandel in stoffen heb gewerkt. Mijn beslissing om ondernemer te worden kwam voort uit de behoefte aan meer vrijheid en flexibiliteit in mijn tijd. Ik had geleerd van een geweldige leidinggevende, die mij veel bijbracht over voor jezelf opkomen en het runnen van een eigen zaak. Samen met van mijn broer en zijn vriendin richt ik mij nu op de etalages en andere aspecten van de woninginrichting.”

Lieke is actief betrokken bij de ontwikkeling van de stad. Zij is lid van de winkeliersvereniging en organiseert samen met andere ondernemers diverse activiteiten. Het is belangrijk om als ondernemers samen te werken en de stad levendig te houden. “Weesp zit in mijn hart. Het is geweldig om een bijdrage te kunnen leveren aan de gemeenschap en de stad te zien groeien en bruisen. Wij hebben een aantal evenementen georganiseerd, samen met collega's.

Daarnaast proberen wij de stad gezelliger te maken, zoals met onze bijdrage in Café Novilon, zo noemen wij onze winkel op vrijdag voor de VrijMiBo met vrienden en collega's en het organiseren van o.a. het Korenfestival/ Kerstmarkt e. Het draait allemaal om het creëren van een leuke sfeer en een levendige gemeenschap. We hebben altijd nieuwe ideeën en evenementen in gedachten. Op dit moment zijn we bezig met het ontwikkelen van de plannen voor de nieuwe editie van Weesp Gastvrij Samen met acht andere Weespers organiseren wij Weesp Gastvrij. Wij willen Weesp Gastvrij blijven maken en blijven bijdragen aan de levendigheid van de stad.

Na al die jaren van organiseren van allerlei activiteiten, hebben wij zoveel mooie herinneringen opgebouwd. Het gaat niet alleen om de activiteiten zelf, maar vooral om de mensen die erbij betrokken zijn. Het is echt bijzonder hoe zulke tradities een blijvende impact hebben. Ik herinner mij nog de eerste keer dat wij een kerstmarkt organiseerde met collega's en dat wij die witte tentjes opzetten rond de Kom, en het hele gebied werd gevuld met een feestelijke sfeer.

“VRIENDSCHAP EN GEZELLIGHEID VORMEN ECHT DE KERN VAN HET LEVEN.”

Een typische dag voor Lieke begint met het zetten van koffie en het ontvangen van klanten. “Ik vinden het leuk om persoonlijk contact te hebben en te luisteren naar de wensen van mensen als het gaat om hun woninginrichting. Samen met mijn broer werk ik aan creatieve oplossingen en proberen wij ervoor te zorgen dat onze klanten zich comfortabel voelen in hun eigen huis. Daarnaast denken we aan nieuwe samenwerkingen en proberen we innovatief te blijven in onze benadering van woninginrichting. Het is belangrijk voor ons om relevant te blijven en te voldoen aan de behoeften van onze klanten.”

Er zijn ook zorgen over de toekomst en de veranderingen in de stad. Er wordt veel bijgebouwd en de stad is bijna verdubbeld qua inwonersaantallen. “Ik hoop dat wij samen kunnen bouwen aan een toekomst waarin Weesp bloeit, niet alleen qua bouw en economie, maar ook in de warmte en menselijke connecties die ons verbinden en verrijken. Laten we ervoor zorgen dat we bij het groeien ook vasthouden aan de kernwaarden van verbondenheid en samenzijn. En laten we niet vergeten om ruimte te geven aan nieuwe ideeën en stemmen. Het is niet alleen vasthouden aan het oude, maar ook openstaan voor veranderingen die kunnen bijdragen aan onze mooie stad.”

Met verhalen over de lokale initiatieven en activiteiten, is duidelijk dat Lieke en de andere ondernemers niet alleen winkels runnen; ze bouwen en onderhouden een levendige gemeenschap in Weesp. Een plek waar iedereen een rol speelt in het verhaal van Weesp.

“HET ZIJN DE MENSEN, DE VERHALEN EN DE ZORGZAAMHEID DIE DEZE STAD TOT EEN UNIEKE PLEK MAKEN, WAAR JE JEZELF KUNT ZIJN EN WAAR IEDEREEN EEN ROL SPEELT IN HET VERHAAL VAN WEESP.”

WEESP IS

Palwasha Popal

Palwasha Popal kwam 24 jaar geleden naar Nederland en woont al 18 jaar in Weesp. "Ik ben taallessen gaan volgen en daarbij werd ik enorm geholpen door mijn huisarts en mijn burens." Palwasha was een de eerste vrouwen in Weesp die geslaagd was voor het staatsexamen Nederlands waardoor zij haar Nederlandse paspoort kon aanvragen. "Dit was mij niet gelukt zonder de mensen in Weesp; iedereen is zo behulpzaam en betrokken".

Ziba Rashimi

Ik kom oorspronkelijk uit Koerdistan, een deel van Iran, dat niet meer bestaat. Ik beschouw mijzelf een Weesper met kleurrijke achtergrond. Ik heb op meerdere plekken in Nederland gewoond maar Weesp voelt het fijnst. Mijn oudste zoon woont hier en hij was wethouder van Weesp en daarna Tweede Kamerlid. Mijn middelste zoon woont in Blaricum, mijn dochter in Amsterdam. Dus eigenlijk wonen we allemaal redelijk dicht bij elkaar. Mijn kinderen en mijn kleinkinderen is wat mij energie en vreugde geeft. Via Vrouwen van Weesp ontmoet ik veel vrouwen uit verschillende culturen. Het gaat ook om de connectie met anderen, de verhalen die we delen. En dat is het fijne aan Weesp. Er voor elkaar zijn.

Amsterdam & Partners	Esther Werneke	Mohammed Bouhali
Amsterdam Museum	Eva Brobbel	Museum Weesp
Adil El Maftouhi	Femke Awater	Olga Witteveen
Annelies Westra	Fahima Popal	Palwasha Popal
Arjan Spit	Florien Theunissen	Pink Netwerk Weesp
Banu Sahan	Gaby Lovers	Rawnie Parsons-Lock
Bart Laas	Gemeente Amsterdam	Reinier van der Aart
Bert Kluin	Goda Žukauskaitė	Rogier de la Rive Box
Brigitte van Dijk-Weesie	Gonca Yalciner	Ronald Mantel
Bruno van der Laan	Herman Lamers	Roos Knijnenberg
Burton Daal	Het Domijn	Sara Sheikhi
Café De Heksenketel	Iryna Sirota	Sherma Bissesaar
Carlo van der Linden	Jan van der Does	Tessel Schouten
Carola Kesteloo	Jeroen van Herk	Toon Roozen
Charles Benshop	Karlijn Hamer	Vincent Barneveld
Christian Pfeiffer	Karlijn van Dongen	Vrouwen van Weesp
Cultuurnetwerk Weesp	Kathy Stoot	Walter Broek
De Regenboog Groep	Katinka Hilders- vd Wetering	Weesper Nieuws
De Uitkrant	Kees Hagen	Weespers aan de Wand
Donata Kukytė	Krijn van der Spoel	Wouter Pfeiffer
Efraim Schultz-Wackerbarth	Lieke Wagenaar	Youssef Bouazza
Eric Hage	Lisette Stins	Ziba Rashimi
Erna van As	Marwa Zamaray	

WEESP **WEESP** **WEESP** **WEESP**

750

ONGEKEND.
WEESP